ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΚΟΝ ΒΗΜΑ

10ΗΜΕΡΟΣ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΚΗΣ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Γ' - ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 333 | ΑΘΗΝΑΙ 10 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1957

1366
Δεσμ. Παπαστρατου
Δωδεκάλογος
Κ. Χρηστίδη

ΑΠΟ ΤΑΣ ΕΠΙΔΙΩΞΕΙΣ ΤΗΣ ΔΙΔ. ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣ

Ἀντὶ κυρίου ἄρθρου δημοσιεύομεν τὰ κατωτέρω ὑπομνήματα, ἅτινα ὑπέβαλεν ἡ Διοίκησις πρὸς τὸν κ. Ὑπουργὸν Παιδείας, σχετικῶς μὲ τὸ θέμα καταπολεμήσεως τοῦ ἀναλφαβητισμοῦ καὶ τῆς λειτουργίας τῶν νυκτερινῶν σχολείων, καθὼς καὶ μὲ τὴν λύσιν τοῦ διδακτηριακοῦ προβλήματος τῆς χώρας.

Α) ΚΑΤΑΠΟΛΕΜΗΣΙΣ ΑΝΑΛΦΑΒΗΤΙΣΜΟΥ - ΝΥΚΤΕΡΙΝΑ ΣΧΟΛΕΙΑ

Ἀριθ. Πρωτ. 234 — Ἐν Ἀθήναις τῇ 3 Νοεμβρίου 1956

Πρὸς τὸν Ἐξοχώτατον
ἐπὶ τῆς Ἐθνικῆς Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων Ὑπουργὸν
Ἐ ν τ α ῦ θ α

Κ ύ ρ ι ε Ὑ π ο υ ρ γ έ,

Λαμβάνομεν τὴν τιμὴν νὰ φέρωμεν εἰς γνῶσιν Ὑμῶν εὐσεβάστως τὰ ἑξῆς: Ἀπὸ τῆς συστάσεως τοῦ Ἑλληνικοῦ Βασιλείου, λόγῳ τῆς πλημμελοῦς λειτουργίας τῶν δημοτικῶν μας σχολείων καὶ λόγῳ τοῦ ὅτι τὸ Κράτος μας κατὰ τὴν τελευταίαν 50ετίαν εὑρέθη εἰς τὴν ἀνάγκην νὰ διεξαγάγῃ ἀρκετοὺς πολέμους πρὸς ἀπόκτησιν τῆς ἀνεξαρτησίας καὶ τὴν ἀπελευθέρωσιν τῶν ὑποδούλων ἀδελφῶν μας καὶ διατήρησιν τῆς ἀκεραιότητός του, σημαντικὸν ποσοστὸν νέων δὲν ἔτυχε τῆς δεούσης βασικῆς Παιδείας καὶ δὲν ἔλαβεν ἑπομένως τὰ ἀπαραίτητα διὰ τὴν ζωὴν μορφωτικὰ στοιχεῖα. Συνέπεια τῶν δυσμενῶν τούτων καταστάσεων ὑπῆρξεν ἡ αὔξησις τοῦ ποσοστοῦ τῶν ἀγραμμάτων καὶ ἀναλφαβήτων εἰς τὴν χώραν μας εἰς βαθμὸν σημαντικῶς ἀνησυχητικόν. Ὡς ἦτο λοιπὸν ἐπόμενον ἡ κατάστασις αὕτη ἀνησύχησεν τὴν Ἑλληνικὴν Πολιτείαν καὶ διὰ τὴν θεραπείαν τοῦ κακοῦ κατεβλήθη φροντὶς νὰ ψηφισθῇ κατὰ τὸ ἔτος 1954 ὁ Νόμος 3094, διὰ τοῦ ὁποίου προβλέπεται ἡ σύστασις Νυκτερινῶν Σχολείων καθ' ἅπασαν τὴν ἐπικράτειαν πρὸς καταπολέμησιν τοῦ ἀναλφαβητισμοῦ. Δυστυχῶς ὅμως, ἐνῷ ὁ Νόμος οὗτος ἐψηφίσθη ὑπὸ τοὺς καλυτέρους οἰωνοὺς καὶ παρὰ πάντων ἐνομίσθη, ὅτι ἐπλησίασεν ὁ χρόνος, καθ' ὃν θὰ ἐξηλείφετο τὸ στίγμα τοῦτο τοῦ πολιτισμοῦ μας, δὲν ἔγινε κατορθωτόν, ὥστε ὁ ἀνωτέρω Νόμος νὰ ἀποδώσῃ πλήρως τοὺς ἀναμενομένους καρπούς, διότι δὲν ἐξησφαλίσθησαν οἱ ἀπαραίτητοι διὰ τὴν λειτουργίαν τῶν νυκτερινῶν σχολείων οἰκονομικοὶ πόροι.

Κατὰ τὰ δύο προηγούμενα ἔτη ἐλειτούργησαν τὰ νυκτερινὰ σχολεῖα χάρις εἰς τὴν μεγαλοψυχίαν καὶ τὸν ἐνθουσιασμὸν ὑπὲρ τοῦ ἐθνικοῦ τούτου σκοποῦ τῶν Ἑλλήνων διδασκάλων, χωρὶς νὰ παρασχεθῇ εἰς αὐτοὺς ἡ ὑπὸ τοῦ Νόμου προβλεπομένη ἀπαζημίωσις διὰ τὴν ὄντως τεραστίαν ἐργασίαν, ἣν προσέφερον. Πλὴν τοῦ παρατηρηθέντος εἰς τοὺς κόλπους τοῦ διδασκαλικοῦ σώματος ἐνθουσιασμοῦ γεγονὸς εἶναι ὅτι καὶ ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς ἐδέχθη τὴν πληροφορίαν αὐτὴν διὰ τὴν καταπολέμησιν τοῦ ἀναλφαβητισμοῦ μὲ μεγάλην εὐχαρίστησιν καὶ ἐπήνεσε μεγάλως τὴν προσπάθειαν ταύτην τῆς Πολιτείας. Δυστυχῶς ὅμως ἡ προσπάθεια αὕτη τείνει νὰ παραμείνῃ ἡμιτελὴς καὶ ἀτελεσφόρητος ἐφ' ὅσον δὲν ἐξησφαλίσθησαν εἰσέτι οἱ ἀπαιτούμενοι οἰκονομικοὶ πόροι διὰ τὴν καταβολὴν εἰς τοὺς διδάσκοντας εἰς τὰ νυκτερινὰ σχολεῖα τῆς ὑπὸ τοῦ νόμου ὁριζομένης ἀποζημιώσεως. Θετικοὶ δὲ πόροι μόνον ἐκ τοῦ Κρατικοῦ προϋπολογισμοῦ προερχόμενοι δύνανται νὰ ἐξασφαλίσουν τὸ ποθούμενον ἀποτέλεσμα. Καὶ τοῦτο διότι ὁ δημοδιδασκαλικὸς κόσμος τῆς Ἑλλάδος δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ἀνεχθῇ νὰ προσφέρῃ τὰς ὑπηρεσίας του πάντοτε δωρεάν, καθ' ἣν στιγμὴν διαπιστώνει ὅτι ἐκ τοῦ κρατικοῦ προϋπολογισμοῦ διανέμονται εἰς τοὺς ἄλλους δημοσίους ὑπαλλήλους 250 ἑκατομμύρια δραχμῶν ὑπὸ τύπον ἐπιδομάτων, ὑπερωριακῆς ἐργασίας καὶ ποικιλωνύμων συμβουλίων καὶ μόνον ὁσάκις πρόκειται διὰ τὴν πραγματικῶς προσφερομένην ὑπὸ τῶν δημ)λων ὑπερωριακὴν ἐργασίαν νὰ ἀποτείνεται τὸ ἐπίσημον Κράτος εἰς τὴν μεγαλοψυχίαν, τὴν ἀνωτέραν ἀντίληψιν καὶ τὴν ἱερότητα τῆς ἀποστολῆς τῶν Δημοδιδασκάλων.

Κ ύ ρ ι ε Ὑ π ο υ ρ γ έ,

Εἴμεθα ὑποχρεωμένοι ἐξ ἀποφάσεων τῶν Γεν. Συνελεύσεων τοῦ Κλάδου μας νὰ κάμωμεν τὴν ρητὴν δήλωσιν, ὅτι οἱ δημ)λοι δὲν εἶναι πλέον διατεθειμένοι νὰ ἐργασθοῦν εἰς τὰ νυκτερινὰ σχολεῖα ἄνευ τῆς σχετικῆς ἀποζημιώσεως, καταβαλλομένης αὐτοῖς ἐκ τοῦ Κρατικοῦ προϋπολογισμοῦ, ἥτις εἰς ποσὸν νὰ μὴν εἶναι ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ κατωτέρα τῶν 600 δραχμῶν μηνιαίως διὰ τὴν περίοδον τῆς λειτουργίας τῶν νυκτερινῶν σχολείων.

Β) ΔΙΔΑΚΤΗΡΙΑΚΟΝ ΠΡΟΒΛΗΜΑ

Ἀριθ. Πρωτ. 235 — Ἐν Ἀθήναις τῇ 6 Νοεμβρίου 1956

Κ ύ ρ ι ε Ὑ π ο υ ρ γ έ,

Ἓν ἐκ τῶν σοβαρωτάτων ζητημάτων, τὸ ὁποῖον ἀπὸ ἐτῶν ἀπασχολεῖ τὰς ἐκάστοτε Κυβερνήσεις τῆς χώρας μας καὶ τὸν ὠργανωμένον διδασκαλικὸν κόσμον, εἶναι τὸ Διδακτηριακὸν ζήτημα. Δυστυχῶς αἱ ἀπὸ τοῦ 1932 καὶ ἐντεῦθεν Κυβερνήσεις μας οὐχὶ ὅτι δὲν ἔδωσαν τὴν δέουσαν προσοχὴν εἰς τὸ σοβαρὸν τοῦτο ζήτημα, ἀλλὰ μᾶλλον δὲν ἠδυνήθησαν λόγῳ τῶν ἐκτάκτων δυσχερῶν καταστάσεων, δι' ὧν διῆλθεν ἡ χώρα μας κατὰ τὴν τελευταίαν 20ετίαν περίπου, νὰ προβῶσιν εἰς τὸν καταρτισμὸν ἑνὸς βασικοῦ προγράμματος, διὰ τοῦ ὁποίου θὰ ἐλύετο σταδιακῶς τὸ σοβαρὸν τοῦτο θέμα, ἐπ' ὠφελείᾳ τῆς μορφώσεως τῆς νεολαίας μας, εἰς τὰ διάφορα σχολεῖα τῆς πατρίδος μας.

Εὑρισκόμεθα ὅθεν, κατόπιν τούτου, πρὸ μιᾶς καταστάσεως ἥκιστα κολακευτικῆς διὰ τὸν πολιτισμὸν τῆς χώρας μας, ἡ ὁποία καυχᾶται, ὅτι ὑπῆρξεν ἡ κοιτὶς τοῦ ἀνθρωπίνου πολιτισμοῦ, ἐφ' ὅσον ἡ νεολαία μας διὰ νὰ λάβῃ τὰ πρῶτα φῶτα τῆς μορφώσεώς της ἀναγκάζεται νὰ στεγάζηται εἰς νάρθηκας ἐκκλησιῶν, εἰς προχείρους ἀχυροκαλύβας, καὶ εἰς κοιμητήρια νεκροταφείων ἀκόμη. Ἡ τραγικὴ αὕτη κατάστασις δὲν παρατηρεῖται μόνον εἰς τὴν ὕπαιθρον, ἀλλὰ δυστυχῶς ἐπεκτείνεται καὶ εἰς αὐτὴν τὴν πρωτεύουσαν ἀκόμη, ὅπου ἡ νεολαία μας στεγάζεται εἰς ἀνθυγιεινά, ἀνήλια, ἀκατάλληλα καὶ ἑτοιμόρροπα κτίρια, εἰς τὰ ὁποῖα πολλάκις ὡς ἐκ θαύματος δὲν ἐθρηνήθησαν ἀκόμη θύματα.

Ὅθεν ὑποβάλλομεν πρὸς Ὑμᾶς τὴν παράκλησιν, ὅπως τὸ θέμα τοῦτο ἐξετασθῇ μετὰ τῆς δεούσης προσοχῆς καὶ σοβαρότητος. Ἔχομεν τὴν γνώμην ὅτι ἡ ὑπηρεσία τοῦ Σεβ. Ὑπουργείου τῆς Παιδείας πρέπει νὰ προβῇ εἰς τὸν καταρτισμὸν προγράμματος μακρᾶς πνοῆς, ἵνα δυνηθῇ ἡ χώρα μας καὶ ἐπιλύσῃ ἐντὸς ὡρισμένου χρονικοῦ διαστήματος τὸ σοβαρὸν τοῦτο ζήτημα διὰ τῆς ἐξευρέσεως πόρων, τόσον ὑπὸ τοῦ Κρατικοῦ προϋπολογισμοῦ, ὅσον καὶ ἐκ τοπικῶν πόρων, ὅπου τοῦτο εἶναι δυνατόν.

Διὰ νὰ ἐπιτευχθῇ τοῦτο πρέπει νὰ ἁπλουστευθῇ ἡ διαδικασία τῆς Τεχνικῆς Ὑπηρεσίας τοῦ Ὑπουργείου μας, ἡ ὁποία λόγῳ ἐλλείψεως τοῦ ἀπαραιτήτου προσωπικοῦ καὶ λόγῳ τῆς μεγάλης ἀποστάσεως τῶν ἐπαρχιῶν ἐκ τοῦ κέντρου, φαίνεται, ὅτι δὲν εἶναι εἰς θέσιν νὰ καλύψῃ τὰς ὑφισταμένας ἀνάγκας.

Ἡ κατάργησις τῶν σχολικῶν ἀρχιτεκτόνων κατὰ Γενικὰς Ἐπιθεωρήσεις συνετέλεσε εἰς τὸ νὰ δυσχερανθῇ ἔτι περισσότερον τὸ διδακτηριακὸν πρόβλημα, διότι αἱ νομομηχανικαὶ ὑπηρεσίαι θεωροῦν τὰς διδακτηριακὰς ἐργασίας ὡς πάρεργον, ἂν μὴ ὡς ἀγγαρείαν. Ἐκτὸς ὅμως τούτου αἱ περισσότεραι νομομηχανικαὶ ὑπηρεσίαι λειτουργοῦν καὶ αὐταὶ μὲ ἐλλειπέστατον προσωπικόν.

Θεωροῦμεν πολὺ συντελεστικὸν διὰ τὴν πραγμάτωσιν τοῦ σκοποῦ τούτου νὰ ἱδρυθοῦν εἰς ὅλα τὰ σχολεῖα καὶ πόλεις τῆς Ἑλλάδος, ὅπου δὲν ὑπάρχουν διδακτήρια καὶ ὀφείλονται διδακτηριακαὶ ἀνάγκαι, ἐπιτροπαὶ διδακτηριακαὶ καὶ νὰ ὑποχρεωθοῦν οἱ Δῆμοι καὶ Κοινότητες, ἀφ' ἑνὸς ἀλλὰ καὶ τὸ Κράτος ἀφ' ἑτέρου (ἐκ τῶν ἀνταλλαξίμων περιουσιῶν) νὰ χορηγήσ-

σωσιν εἰς αὐτὰς τάς πρὸς τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν διδακτηριακῶν ἀναγκῶν ἀπαραίτητα οἰκόπεδα.

Πλεῖστοι ὅσοι τρόποι ὑπάρχουν διὰ νὰ λυθῇ τὸ σοβαρώτατον τοῦτο ἐθνικὸν θέμα. Ἡμεῖς σημειοῦμεν ἐνδεικτικῶς τοὺς λυσιτελεστέρους, οἱ ὁποῖοι ἐφαρμοσθέντες κατὰ τὸ παρελθὸν ἀπέδωσαν ἄριστα ἀποτελέσματα:

1) Διὰ συνάψεως ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τοκοχρεωλυτικοῦ δανείου δραχ. 1.000.000.000 παρὰ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης ἢ τῆς Κτηματικῆς Τραπέζης ἐξυπηρετουμένου διὰ τῶν καταβαλλομένων ὑπὸ τοῦ Κράτους σήμερον ἐνοικίων.

2) Διὰ τοῦ ἐνσήμου ἐκπαιδευτικῆς Προνοίας, τὸ ὁποῖον καταβάλλεται ὑπὸ τῶν μαθητῶν τῆς Μέσης καὶ Στοιχειώδους Ἐκπαιδεύσεως καὶ τὸ ὁποῖον ἄλλοτε διετίθετο ἀποκλειστικῶς διὰ τὴν ἀνέγερσιν καὶ ἐπισκευὴν διδακτηρίων, ἐνῶ σήμερον διατίθεται διὰ τοὺς ἀθλητικοὺς ἐξωσχολικοὺς Ὀργανισμούς. Τὸ τέλος τοῦτο ἀνέρχεται σήμερον εἰς 9.000.000 δραχμάς.

3) Νὰ καθιερωθῇ εἰδικὸν δεκάλεπτον γραμματόσημον ἐπικολλώμενον ἐπὶ πάσης ἐπιστολῆς τοῦ τε ἐσωτερικοῦ καὶ ἐξωτερικοῦ. Τὸ γραμματόσημον τοῦτο θὰ ἀποδώσῃ ἐτησίως τὸ ποσὸν τῶν 15.000.000 δραχμῶν, δεδομένου ὅτι τὸ πεντάλεπτον γραμματόσημον, τὸ ὁποῖον εἶχε καθιερωθῇ ὑπὲρ τῆς ἀνεγέρσεως τοῦ ἱεροῦ Ναοῦ τοῦ Ἁγίου Δημητρίου Θεσσαλονίκης ἀπέδιδε ἐτησίως ὑπὲρ τὰ 7.000.000 δραχμῶν νέας ἐκδόσεως.

4) Ἐπίσης διὰ τὸν σκοπὸν αὐτὸν νομίζομεν, ὅτι δύναται νὰ ἐπιβληθῇ διδακτηριόσημον ἐπικολλώμενον ἐπὶ τῶν πάσης φύσεως ὑποβαλλομένων αἰτήσεων εἰς τὸ Ὑπουργεῖον, τῶν διδακτικῶν καὶ βοηθητικῶν βιβλίων, ὡς καὶ τῶν πάσης φύσεως τίτλων σπουδῶν.

Ἐκ τῶν ὡς ἄνω πραγματοποιουμένων εἰσπράξεων θὰ καθίσταται δυνατὸν νὰ κτίζωνται κατ' ἔτος περὶ τὰ 400 τοὐλάχιστον διδακτήρια διαφόρων τύπων σχολείων, ὁπότε ὑπάρχει βάσιμος προοπτικὴ νὰ ὁλοκληρωθῇ καὶ νὰ λυθῇ ὁριστικῶς τὸ Διδακτηριακὸν πρόβλημα τῆς Πατρίδος μας εἰς χρονικὸν διάστημα μικρότερον τῆς μιᾶς δεκαετίας.

Μετὰ βαθυτάτου σεβασμοῦ

Ὁ Πρόεδρος
ΙΩΑΝΝ. ΚΟΥΤΡΑΣ

Ὁ Γεν. Γραμματεὺς
ΚΩΝΣΤ. ΛΑΖΑΡΙΔΗΣ

Τὰ μέλη

ΕΜΜ. ΧΑΤΖΗΠΥΡΡΟΣ, ΝΙΚ. ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ, ΗΛ. ΑΣΗΜΑΚΟΠΟΥΛΟΣ, ΠΑΥΛ. ΝΙΚΟΔΗΜΟΣ, ΓΕΩΡΓ. ΦΡΑΓΚΟΣ

ΓΙΑ ΝΑ ΓΝΩΡΙΣΩΜΕ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΔΕΛΦΟΥΣ

ΑΠΟ ΤΗΝ ΚΙΝΗΣΗ ΤΩΝ ΜΕΤΕΚΠΑΙΔΕΥΟΜΕΝΩΝ ΣΥΝ)ΦΩΝ

Τοῦ συναδέλφου κ. ΝΙΚΟΥ ΣΚΟΠΑ

Θαμποχάραζε στὸν ὁρίζοντα ἡ φθινοπωρινὴ μέρα τοῦ Νοέμβρη μὲ τὸν θαμπὸ κι ἀρρωστημένο ἥλιο της ὅταν τ' αὐτοκίνητα διέσχιζαν τὸν πλατὺ κάμπο τῆς Βοιωτίας στὸ δρόμο γιὰ τοὺς Δελφούς. Ἀπὸ καιρὸ σχεδίαζαν οἱ συνάδελφοι τούτη τὴν ἐκδρομή. Μᾶς τραβοῦσε ὅλους μὲ ἀκατανίκητη σαγήνη ὁ θρύλος τῶν Δελφῶν. Μιὰ ἀκοίμητη λαχτάρα γιὰ ὅσους δὲν τὸν ἄγγιξαν ἀπὸ κοντά, μιὰ νοσταλγία ἐπιστροφῆς γιὰ κείνους ποὺ τὸν ἐγνώρισαν ἄλλοτε. Καὶ νά σήμερα ποὺ τὰ ἄνετα τουριστικὰ λεωφορεῖα μᾶς φέρουν ὁλόϊσια ἐκεῖ ἀπὸ τὸ ξημέρωμα.

Τὸ μάτι ἀγκαλιάζει ἄπλητο τὸν ἀπέραντο κάμπο μὲ τὸ καρπερὸ μαυρόχωμα, τὴν πλούσια Κωπαΐδα, ποὺ παραδομένη τώρα σὲ χέρια ἑλληνικά, περνάει τὴ στιγμὴ αὐτὴ τὴ γλυκειὰ ὥρα τῆς προσμονῆς: Ὁ σπόρος θὰ πέσει στὰ ὁριζοντιωμένα σπλάχνα της, θ' ἁρυπνήσει ἐκεῖ θὰ πιεῖ τὸ νερὸ τοῦ χειμώνα καὶ θὰ καρτερέσει τὴν ἄνοιξη...

Τ' ἀριὰ ἀμπέλια εἶναι γεμάτα θαμπὸ χρυσάφι μὲ τὰ κίτρινα φύλλα τους ποὺ ἀδιάκοπα φυλλορροοῦν στὴ νοτισμένη γῆ. Ἀπὸ τὸ μπαμπάκι δὲν ἀπόμεινε παρὰ ἕνα μαῦρο μισοσαπισμένο στέλεχος. Οἱ στερνὲς τολόπες ἀνεμίζονται ἐδῶ κι ἐκεῖ ἀπελπισμένες.

Τὸ φαράγγι τῆς Πέτρας κλείνει τὸ δρομα τοῦ κάμπου. Ἡ ἀσφάλτος περνάει δίπλα στὸ παλαιὸ ντερβένι μὲ τὸ μισοφαγωμένο καλντερίμι του. Ἐδῶ ἡ τελευταία μάχη καὶ ἡ τελευταία νίκη τοῦ Ἀγῶνα. Ὁ δρόμος φιδοσέρνεται ἔπειτα ἀτέλειωτος στὰ ριζοβούνια τῆς Ρούμελης. Μιὰ πηχτὴ κι ἀπέραντη βουνοθάλασσα ξανοίγεται μπροστά μας. Βουνά, βουνὰ καὶ πάλι βουνά! Γιγάντικα, ὀρθόστητα, ἄλλα γυμνὰ κι ἄλλα δασωμένα, δίνουν σὲ κάθε βῆμα τὴν ἐπιβλητική τους παρουσία. Στέλλομε ἕνα νοερὸ χαιρετισμὸ στὶς ἀπόμακρες ἀετοφωλιὲς τῆς Γκιώνας καὶ τοῦ Παρνασσοῦ, ποὺ ἀνέθρεψαν τοὺς σταυραετοὺς τῆς ἐλευθερίας, τοὺς τουρκομάχους τοῦ Εἰκοσιένα. Ἀπὸ τὰ στόματα τῶν συναδέλφων βροντολαλεῖ αὐθόρμητα τὸ κλέφτικο τραγούδι.

Ἀχὸς βαρὺς ἀκούεται
στὴ Λιάκουρα, στὴ Γκιώνα
Οἱ κλέφτες κάνουν πόλεμο
μὲ τοῦ πασᾶ τ' ἀσκέρι...

Ὁ ἀντίλαλός του χάνεται στ' ἄγρια φαράγγια καὶ στὶς βουερὲς νεροσουρμές, εὐλαβικὸ μνημόσυνο στοὺς ἀγαπημένους ἴσκιους τῶν τιμημένων παληκαριῶν τῆς λεβεντογέννας Ρούμελης.

Ἡ Ἀράχωβα μᾶς ὑποδέχεται μέσα στὴν πνιχτὴ καταχνιά. Ὅλα τὰ χρώματα, τὰ σχήματα, οἱ ὄγκοι σβήνονται, ξεθωριάζουν, ἁπίθανα φαντάσματα μέσα στὴ γκρίζα ἐσάρπα τῆς καταχνιᾶς ποὺ μᾶς τυλίγει ὁλόγυρα, πυχτὴ κι' ἀδιαπέραστη. Ἕνας μικρὸς σταθμὸς ἐδῶ ἀξίζει τὸν κόπο. Τὸ τοπικὸ χρῶμα εἶναι χυμένο παντοῦ. Στοὺς στενοὺς δρομάκους, στὰ σπιτάκια, στὶς φορεσιὲς τῶν γυναικῶν, στὰ μικρομάγαζα τῆς κωμόπολης. Θὰ βροῦμε ἐκεῖ ἀραδιασμένους ὅλους τοὺς θησαυροὺς τῆς Λαϊκῆς Τέχνης ποὺ σκάρωσε τὸ ἐπιδέξιο χέρι τῆς κοπελλιᾶς καὶ τοῦ λαϊκοῦ τεχνίτη: Χωριάτικα ὑφαντὰ καὶ φανταχτερὰ κεντήματα, πλουμιστὰ κιλίμια καὶ βαρύτιμα στρωσίδια καὶ ἀσημικὰ μαζὶ μὲ τὰ σκαλιστὰ σύνεργα τοῦ τσοπάνη τὶς γκλίτσες, τὰ κυπροκούδουνα κλπ.

Παίρνομε μαζὶ μας ἕνα ἀναμνηστικὸ καὶ χανόμαστε πάλι μέσα στὸ ποῦσι τὸ ἀξεδιάλυτο ποὺ ἀδιάκοπα μᾶς τυλίγει.

Φαίνεται πὼς ὁ φωτοδότης Θεός, ὁ Ἀπόλλωνας, ἔκρυβε ἕως τώρα ζηλότυπα τὶς ἀργυρὲς σαΐτες του γιὰ νὰ φωτίσῃ τὸ δικό του ἱερό. Ἀπὸ μιὰ στροφὴ τοῦ δρόμου ἀγνατεύομε μέσα σ' ἕνα λαμπερὸ ξέφωτο τὰ ἐρείπια τῶν Δελφῶν. Ριζωμένοι στὴν πλαγιὰ τοῦ βουνοῦ μέσα στ' ἀγριοφαράγγυ ποὺ ἀνοίγεται μπροστά μας. Μιὰ θεϊκὴ πρόνοια τὸ θέλησε ἐκεῖ, μακριὰ ἀπὸ τὰ βέβηλα χέρια τῶν ἀνθρώπων σὲ καρποὺς ποὺ ἡ Ἱστορία ἀνακατεύεται μὲ τὸ θρύλο. Ἐπάνω τους ὁ κάθετος βράχος, οἱ Φαιδριάδες, γυμνὸς κι ἀσάλευτος μέσα στὴν ἀκατάλυτη αἰωνιότητά του.

Στὸ Μουσεῖο μᾶς περιμένει ὁ φύλακας, πρόθυμος καὶ γελαστός. Ἕνα κομψὸ κι' εὐρύχωρο κτίριο στεγάζει τοὺς πολύτιμους θησαυροὺς τοῦ Μαντείου, δουες ἐσώθηκαν ἀπὸ τὶς φρικτὲς καὶ ἀλεπάλληλες λεηλασίες καὶ τοὺς σεισμοὺς ποὺ ἐγνώρισε ὁ βασανισμένος τοῦτος τόπος. Τοὺς ἔκρυβε πονετικὰ στὰ σπλάχνα της ἡ Μητέρα — Γῆ ἕως τὴν ὥρα ποὺ ἡ ἀρχαιολογικὴ σκαπάνη τοὺς ἔφερε στὸ φῶς. Τιμὴ στὴ Γαλλικὴ Ἀρχαιολογικὴ Σχολὴ καὶ στὸν εὐεργέτη Ἀνδέα Συγγρὸ ποὺ πρωτοστάτησαν στὸ ὡραῖο αὐτὸ ἔργο. Ἡ προτομή του στολίζει τὴν εἴσοδο τοῦ Μουσείου.

Εἶναι ἐκεῖ καὶ μιὰ ὁμάδα ἀπὸ ἀργοπορημένους ξένους τουρίστες. Νέοι καὶ κοπέλλες ἴσια μὲ κεῖ πάνω, μὲ τὸ χρῶμα τοῦ βορρᾶ στὰ μάτια καὶ στὰ μαλλιά τους. Τρέχουν ἀπὸ τὴ μιὰ ἄκρη στὴν ἄλλη, ἱδρωμένοι, ξέστηθοι, μὲ τὰ βιβλία ἀνοιχτὰ στὰ χέρια. Σιγοδιαβάζουν καὶ ἐρωτοῦν ἀδιάκοπα.

Ἕνας θησαυρὸς ἀποκαλόπτεται μπροστά μας, σοφὰ ταξινομημένος. Ἀγάλματα καὶ προτομὲς θεῶν, φιλοσόφων καὶ ἐφήβων, ἀπομεινάρια ἀπὸ τοὺς πλούσιους θησαυροὺς ποὺ ἀφιέρωναν στὸ ξακουστὸ Μαντεῖο οἱ πόλεις τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Ἀνατολῆς, ἀναθηματιστικὲς πλάκες μὲ ἐπιγραφές, διαζώματα ναῶν καὶ κιονόκρανα ὅλων τῶν ρυθμῶν. Στὸ βάθος ὁ περίφημος ἡνίοχος τῶν Δελφῶν, ἕνα ἀπὸ τὰ ἀριστουργήματα τῆς ἀρχαίας τέχνης.

Ἀκολουθῶντας τὴν Ἱερὰ Ὁδὸ ἀνηφορίζουμε πρὸς τὰ ἐρείπια τοῦ Μαντείου. Νὰ ὁ θησαυρὸς τῶν Ἀθηναίων, ἕνα ὁπερήφανο τρόπαιο γιὰ τὴ Νίκη τοῦ Μαραθῶνα, νὰ τὸ Βουλευτήριο ὅπου συνερχόταν τὸ Ἀμφικτυονικὸ συνέδριο — ἡ πρώτη Ἑλληνικὴ σύλληψη τῆς Παγκόσμιας Ἑνότητας—νὰ τὸ ἱερὸ τοῦ Ἀπόλλωνα μὲ τὶς λίγες μισογκρεμισμένες Δωρικὲς του κολῶνες, τὶς μόνες ποὺ ἀπόμειναν ἀπὸ τὸν περίφημο ναό. Καθὼς μπαίνομε στὸ Ἱερὸ Ἄδυτο τοῦ Μαντείου ἕνα ἐρώτημα ἔρχεται στὰ χείλη μας: Ποῦ ἀκριβῶς καθόταν ἡ Πυθία μὲ τὸν ἱερὸ τρίποδα γιὰ νὰ ἐξαγγείλῃ τοὺς προφητικοὺς δραματισμούς της; Ὁ φύλακας μᾶς δείχνει δυὸ μισοφαγωμένες πέτρες μέσα σ' ἕνα βαθούλωμα: —Νὰ ἐδῶ, λένε πὼς ἦταν, ἀλλ' ἀκριβῶς δὲν ξέρει κανείς...

Ξεκουραζόμαστε γιὰ λίγο στὸ ἀρχαῖο θέατρο τῶν Δελφῶν. Δὲν ἔχει τὴν ἔκταση καὶ τὴ θαυμάσια ἀκουστικὴ τῆς Ἐπιδαύρου, διατηρεῖται ὅμως καλά. Ὁ συν. κ. Χρ. Κριμπᾶς μᾶς ἀπαγγέλει ἀριστοτεχνικὰ ἕνα ἀπόσπασμα ἀπὸ τὸ «Δελφικὸ Λόγο» τοῦ Σικελιανοῦ. Καθὼς ζωντανεύει μέσα στοὺς στίχους του τὸ δραμα τοῦ Ἀρχαίου Κάλλους, μὲ τὴν ἄχρονη καὶ πανανθρώπινη σημασία του, ὁ νοῦς μας πάει στὴ Δελφικὴ Ἰδέα ποὺ δραματίστηκε ὁ μεγάλος λυρικὸς μας: Νὰ ξαναγίνουν οἱ Δελφοὶ τὸ Παγκόσμιο προσκύνημα, τὸ σημεῖο τῆς συνάντησης καὶ τῆς συνεννόησης ὅλων τῶν ἀνθρώπων...

Φεύγομε μὲ σφιγμένη τὴν καρδιὰ συνεπαρμένοι ἀπὸ τὴ Σοφία τῆς Ὁμορφιᾶς γοητευμένοι ἀπὸ τὴν Ὁμορφιὰ τῆς Σοφίας.

Ξάφνου ὁ πρόεδρός μας, ὁ ἀκούραστος Ρουμελιώτης συνάδελφον, Δ. Ἐλευθερόπουλος, μᾶς ὑπενθυμίζει ἕνα ἀκόμη χρέος: Πρέπει νὰ ὀβήσωμε τὴ δίψα τῆς ἀνηφοριᾶς στὰ ἱερὰ νάματα τῆς Κασταλλίας. Ἦταν τὸ καθαρτήριο τῶν ἀρχαίων προσκυνητῶν προτοῦ πατήσουν τὰ ἱερὰ δῶματα τοῦ Θεοῦ. Πῶς δὲν τὸ σκεφτήκαμε ἀλήθεια, στὴν ἀρχή;

Τὸ «λάλον ὕδωρ» ἀναβλύζει, σωστὴ νερομάνα, ἀπὸ τὰ σπλάχνα τοῦ βουνοῦ. Σκύβομε μὲ λαχτάρα πάνω στὶς πέτρες καὶ δροσιζόμαστε στὰ κρυστάλλινα νερά της. Ποιὸς εἶπε πὼς «ἀπέσβετο», πὼς δὲ μίλεῖ ἀκόμη στὶς ψυχές μας γιὰ τὸ βαθὺ νόημα τοῦ αἰώνιου Ἑλληνικοῦ Μύθου, ποὺ τρέχει παντοτινὰ μέσα στὶς φλέβες μας;

Ἡ ἀρχαία ψυχὴ ζῇ μέσα μας
ἀθέλητα κρυμμένη.
Ὁ Μέγας Πὰν δὲν πέθανε.
Ὄχι· ὁ Πὰν δὲν πεθαίνει.

Κατηφορίζοντας τώρα γιὰ τὴν Ἰτέα περνοῦμε ἀνάμεσα ἀπὸ τὸν ἀπέραντο ἀσημένιο ἐλεῶνα της. Τὸ εὔλογημένο δέντρο θὰ δώσῃ καὶ φέτος μαζὶ μὲ τὸν πλούσιο καρπὸ τὴ ζωὴ καὶ τὴ χαρὰ σ' ἑκατοντάδες οἰκογένειες ἀπ' τὰ Σάλωνα, τὸ Χρυσὸ καὶ τὴν Ἰτέα. Στὸ λιμανάκι της ἀραδιασμένα στὴν παραλία ἀναριθμητα μὲ τὰ ξακουστὰ τυριὰ τοῦ Παρνασσοῦ καὶ τὶς ἐλιὲς τῆς Ἀμφισσας περιμένουν νὰ φορτωθοῦν γιὰ τὶς μεγάλες ἀγορές. Ὁ γαλάζιος Κορινθιακὸς ἀλλάζει χίλια χρώματα στὸ φῶς τοῦ χινοπωριάτικου δειλινοῦ καὶ στέλνει γύρω τὶς μενεξεδένιες ἀντιφεγγιές του. Εἶναι, ἀλήθεια, ὁμορφος τοῦτος ὁ τόπος!

Σούροὀπωμα στὴ Γραβιά. Μάταια προσαθοῦμε νὰ βροῦμε τὸ ἱστορικὸ Χάνι. Πλινθόκτιστο ὅπως ἦταν δὲν ἀπόμεινε μὲ τὸ πέρασμα τοῦ καιροῦ κανένα ἴχνος του. Ὁ χῶρος ὅμως ἔχει περιτειχιστῆ μὲ ἐπιμέλεια καὶ κλείνει μέσα του τὸ νικητήριο τύμβο μὲ τὴ προτομὴ τοῦ Ὀδυσσέα Ἀνδρούτσου στὴν κορφή του. Μπαίνομε μὲ εὐλάβεια στὸ μνημεῖο. Ὁ κ. Κριμπᾶς θὰ μᾶς ζωντανέψει ἐδῶ καὶ πάλι τὴν ἐποποιΐα τῶν 118 παληκαριῶν, μὲ τὸ γνωστὸ ποίημα τοῦ Ζαλοκώστα «Τὸ Χάνι τῆς Γραβιᾶς».

Ἕνα τσοῦρμο ἀπὸ σκολιαρόπαιδα τρέχει ν' ἀκούσει καὶ οἱ χωριανοὶ συνωθοῦνται περίεργοι γύρω μας. Μᾶς μιλοῦν γιὰ τὴν τοπογραφία τῆς μάχης, γιὰ τὸ θρυλικὸ Ὀδυσσέα, γιὰ τὴ νυκτερινὴ ἔξοδο. Παραπέρα ἕνας λεβέντογερος κι ἀπρομάλλης τσοπάνης — ὁ αἰώνιος Ρουμελιώτης βοσκὸς — μὲ τὰ χέρια ριγμένα πισόπλατα στὴ γκλίτσα, τυλιγμένος στὴν κάπα του, διηγιέται σὲ μιὰ ὁμάδα συναδέλφων ποὺ τὸν τριγυρίζουν: «Ἔγιν' Ἰδῶ μιγάλο φονικὸ τότενες, πιδιά. Δὲν εἶνι παραμύθια οὐρὲ αὐτά. Οὐ ἴδιους οὐ παπουλ'ς μ' τάλεε, ποὺ σίντας μικρὸς 'χε καν' κουπέλλι στ' ἀσκερ'

Η ΣΥΜΒΟΛΗ ΤΟΥ ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΥ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΔΙΑΠΛΑΣΙΝ ΤΗΣ ΨΥΧΗΣ ΤΟΥ ΠΑΙΔΙΟΥ ΚΑΙ ΤΗΝ ΔΙΑΜΟΡΦΩΣΙΝ ΤΟΥ ΧΑΡΑΚΤΗΡΟΣ ΤΟΥ

Τὰ σχολεῖα εἰς τὴν ὑπαίθρον καὶ τὸ καθῆκον τοῦ κράτους

Τοῦ κ. ΕΜ. ΜΑΝΩΛΕΔΑΚΗ, Ἐπιτίμου Προέδρου Ἐφετῶν

Εἶναι γνωστόν, ὅτι κατὰ τοὺς χρόνους τῆς δουλείας, ἡ ψυχικὴ διάπλασις τοῦ παιδιοῦ καὶ ἡ διαμόρφωσις τοῦ χαρακτῆρος του, ὠφείλετο ἐν πολλοῖς εἰς τὴν ὑπὸ τοῦ διδασκάλου ἠθικὴν καὶ πνευματικὴν διαπαιδαγώγησιν αὐτοῦ. Κεντρικὴ ἰδέα τῆς πρὸς τοὺς νέους διδασκαλίας, ἦτο ὅτι, «πατρός τε καὶ μητρὸς καὶ ἄλλων προγόνων ἁπάντων τιμιώτερον καὶ ἁγιώτερον ἐστὶν ἡ πατρὶς καὶ σεμνότερον», καὶ ὅτι, «εἷς οἰωνὸς ἄριστος ἀμύνεσθαι περὶ πάτρις». Συνέπεια τῆς ψυχικῆς αὐτῆς διαπλάσεως τοῦ παιδιοῦ καὶ τῆς διαμορφώσεως τοῦ χαρακτῆρος του, ὑπῆρξεν ἡ ὑπὸ τὰ ὅπλα ἐνθουσιώδης **ἐθελουσία προσέλευσις**, καὶ ἐκ τῶν ὑποδούλων ἀκόμη μερῶν, ὅταν κατὰ τὸ ἔτος 1912 ἐσάλπισε τὸ ἐθνικὸν ἐγερτήριον, καὶ ἡ μετ' αὐταρνήσεως καὶ ὑπερόχου αὐτοθυσίας προσφορὰ πολυτίμου αἵματος εἰς τὸν ὑπέρτατον ὑπὲρ τῆς πατρίδος καὶ ἀπελευθερώσεως ὁμαιμόνων ἀδελφῶν ἀγῶνα.

Εἰς τὴν διδασκαλίαν αὐτὴν τοῦ ὑπερτάτου πρὸς τὴν πατρίδα καθήκοντος τῶν σκαπανέων τῆς στοιχειώδους ἐκπαιδεύσεως καὶ εἰς τὸν ἐξ αὐτῆς διαμορφωθέντα χαρακτῆρα καὶ διάπλασιν τῆς ψυχῆς τοῦ παιδιοῦ, ὀφείλεται καὶ ἡ ὑπέροχος πολεμικὴ δρᾶσις, ἡ ἀνδρεία καὶ ἡ αὐτοθυσία τῶν φαντάρων μας, κατὰ τοὺς ἐνδόξους ἐκείνους πολέμους τοῦ 1912—1913, ὡς καὶ κατὰ τοὺς μετέπειτα διεξαχθέντας ἀγῶνας διὰ τὴν διατήρησιν τῆς ἀκεραιότητος καὶ ἀνεξαρτησίας τῆς χώρας, ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν ἀπελευθέρωσιν καὶ ἄλλων ὑποδούλων ἀδελφῶν. Καὶ δὲν ἦτο μόνον ἡ διδασκαλία τῶν νέων περὶ τοῦ πρὸς τὴν πατρίδα ὑπερτάτου καθήκοντος αὐτῶν, ἡ χαλυβδώσασα τὸν χαρακτῆρα καὶ ἐμπνεύσασα τὴν εἰς τὰ ἀνώτερα ἰδανικὰ πίστιν αὐτῶν, ἀλλὰ καὶ ἡ ἐν γένει προπαίδευσίς των, εἰς τὴν πρὸς τὴν θρησκείαν προσήλωσιν καὶ τὸ πρὸς τὴν κοινωνίαν καὶ τὴν οἰκογένειαν καθῆκον.

Καὶ ἐνῷ ἡ πάροδος τοῦ χρόνου καὶ ἡ ἐκ ταύτης μεταβολὴ τῶν μεθόδων καὶ συστημάτων, θὰ ἠδύνατο νὰ ἀλλοιώσῃ ἢ καὶ νὰ ἀμβλύνῃ τὸ πρὸς τὸ καθῆκον τοῦτο αἴσθημα τοῦ διδασκάλου, ὁ ἱεροφάντης οὗτος τῆς στοιχειώδους ἐκπαιδεύσεως, οἱστρηλατούμενος ἀπὸ τὸν πρὸς τὴν πατρίδα ἔρωτα, ἐξακολουθεῖ νὰ διατηρῇ ἀμείωτον τὴν πίστιν του πρὸς τὰ ἀνώτερα ἰδανικὰ καὶ ἄσβεστον τὸ φλογερὸν αἰσθημά του ἐν μέσῳ τῆς σημερινῆς κοινωνίας, τῆς ὁποίας ἡ ροπὴ πρὸς τὸν ὑλισμόν, ἐξυλίζει τὰς ψυχὰς καὶ διαφθείρει τοὺς χαρακτῆρας. Ζῇ καὶ σήμερον ὁ διδάσκαλος, τὴν ἐποχὴν θηλαδὴ τῆς ὕλης καὶ τῆς διαφθορᾶς, ἀπέριττος, φορεὺς τῶν ἠθικῶν ἀρχῶν τῆς ἐποχῆς ἐκείνης, κατὰ τὴν ὁποίαν ὁ ἐπιστήμων, ὁ ἐργάτης, ὁ ἐπαγγελματίας, καθείς, παραβαίνων τοὺς ὡρισμένους ἠθικοὺς ἀγράφους νόμους, εἶχε τὴν πεποίθησιν τῆς ἐν τῇ μελλούσῃ ζωῇ αὐστηρᾶς τιμωρίας του ἡ δὲ θρησκευτικὴ ἠθικὴ ἐκυριάρχει εἰς τὴν ψυχήν του καὶ ἐρρύθμιζε τὰς πράξεις του. Ζῇ ὁ διδάσκαλος κατ' ἐξαίρεσιν, ταπεινὸς καὶ ἀπέριττος καὶ βαδίζει μὲ τὰ ἀνώτερα ἰδανικὰ ὑπερήφανος καὶ ἐνθουσιώδης ὡς ἄλλος Ναζωραῖος, τὸν δρόμον τοῦ καθήκοντος, καὶ ὡς ἱεραπόστολος τῶν ὑψηλῶν ἐθνικῶν καὶ ἀνθρωπιστικῶν ἰδανικῶν, παρέχει τὴν πρώτην καὶ ἀπαραίτητον ζύμην, διὰ τὴν διάπλασιν τῆς ψυχῆς τοῦ ἐμπιστευομένου εἰς αὐτὸν παιδιοῦ, καὶ τὴν διαμόρφωσιν τοῦ χαρακτῆρος του πρὸς τὰ ἰδανικὰ αὐτὰ οὕτως ὥστε ἀνδρούμενον, νὰ γίνῃ ἀντάξιον μιᾶς κοινωνίας ἠθικῆς, μιᾶς πολιτείας **ἀνομαζομένης**, μιᾶς **πατρίδας ἐνδόξου**. Ποία ὅμως ἡ ἀνταμοιβὴ τοῦ σκαπανέως τούτου ὑπὸ τῆς πολιτείας καὶ ποῖον γενικώτερον, τὸ ἐπιδεικνυόμενον ἐνδιαφέρον διὰ τὴν ἐξύψωσιν τῆς στοιχειώδους ἐκπαιδεύσεως; Εἶναι γνωστὸν ὅτι ὁ φορεὺς αὐτὸς τῆς ἠθικῆς καὶ πνευματικῆς διαπαιδαγωγήσεως τοῦ παιδιοῦ, δὲν ἔτυχε τῆς δεούσης προσοχῆς ἐκ μέρους τοῦ κράτους, κυρίως μετὰ τὴν ἀπελευθερωσίν του ἀπὸ τὸν ναζισμόν, γενικώτερον δὲ ὅτι ἡ στοιχειώδης ἐκπαίδευσίς μας εὑρίσκεται εἰς ἀνεπίτρεπτον κατάστασιν.

Ἡ κατάστασις αὐτὴ εἶναι περισσότερον δραματικὴ εἰς τὰς ἐπαρχίας καὶ ἰδιαίτερως εἰς τὴν ὑπαίθρον. Διότι εἶναι γνωστὸν ὅτι ἑκατοντάδες δημοτικῶν σχολείων ἐν ὑπαίθρῳ λειτουργοῦν ἐλλιπῶς. Τὰ περισσότερα ἐκ τῶν λειτουργούντων σχολείων τῆς ὑπαίθρου λειτουργοῦν ὁποτυπωδῶς, λόγῳ ἀνεπαρκείας τοῦ προσωπικοῦ ἀφ' ἑνός, καὶ διότι τὸ ὑπάρχον στερεῖται τῶν ἀπαραιτήτων ἐφοδίων διὰ τὸ μέγα καὶ ἔθνοφελὲς ἔργον του. Σχολεῖα μὲ 100 ἢ 150 μαθητάς, διευθύνονται ἀπὸ ἕνα μόνον διδάσκαλον ἢ καὶ ἀπὸ μίαν νεαρὰν διδασκάλισσαν, ἡ ὁποία, πρὸ τοῦ τεραστίου μορφωτικοῦ προγράμματος, τὸ ὁποῖον ἐμφανίζει ἡ ἑλληνικὴ ὑπαιθρος, ἀγωνίζεται μὲ μόνον ἐφόδιον τὴν μικρὰν σχετικῶς πεῖραν της καὶ τὸν μεγάλον ἐνθουσιασμόν της. Πρέπει νὰ γίνῃ νοητόν, ὅτι ἔργον ἐπιπρόσθετον, ἀλλὰ καὶ οὐσιῶδες τοῦ διδ)λου τοῦ χωριοῦ, εἶναι ἡ μετάδοσις, ἐκτὸς τῶν γραμματικῶν γνώσεών του, καὶ στοιχειωδῶν ἔστω γνώσεων γεωργίας, κτηνοτροφίας καὶ ὑγιεινῆς καὶ πλέον σοβαρόν, νὰ ἐμπνεύσῃ εἰς τὸν χωρικὸν τὴν πίστιν καὶ τὴν ἀγάπην εἰς τὴν ἀγροτικὴν ζωήν. Ἡ ἔλλειψις τῶν στοιχείων τούτων, βαρύνει τὸ κράτος, τὸ ὁποῖον οὐδέποτε ἐσκέφθη νὰ διδάξῃ καὶ νὰ θερμάνῃ τὸν διδ)λον τῆς ὑπαίθρου καὶ πρὸ παντός, οὐδέποτε ἐμερίμνησε, παρὰ τὴν πρὸς τοῦτο ἐπιτακτικὴν ὑποχρέωσίν του, νὰ τὸν ντύσῃ ἀνθρωπινὰ καὶ νὰ τοῦ ἐξασφαλίσῃ στέγην καὶ τροφήν, παρὰ τὴν ἀξίωσίν του, ὅπως ἐξακολουθήσῃ οὗτος νὰ εἶναι φορεὺς τοῦ πολιτισμοῦ, καὶ τῆς ἠθικῆς καὶ πνευματικῆς διαπαιδαγωγήσεως τοῦ παιδιοῦ. Ἐλάχιστα σχετικῶς ψιχία διατίθενται ἐκ τοῦ δημοσίου προϋπολογισμοῦ διὰ τὴν καλυτέρευσιν τῆς στοιχειώδους ἐκπαιδεύσεως, ἤτις θεωρεῖται ὁ ἀκρογωνιαῖος λίθος τῆς κοινωνικῆς προόδου καὶ τῆς ἐθνικῆς ἀναδημιουργίας. Παρήγορον ἐλπίδα ἐμφανίζει ἡ ἐσχάτως παρατηρουμένη κρατικὴ μέριμνα ἀνεγέρσεως σχολικῶν κτιρίων εἰς τὰ ἀστικὰ κέντρα καὶ τὰ προάστεια, ἐνδιαφέρον, τὸ ὁποῖον ἐθνικὴ ἀνάγκη ἐπιτάσσει, ὅπως ἐπιδειχθῇ καὶ διὰ τὰ σχολεῖα τῆς ὑπαίθρου. Παραλλήλως θὰ πρέπῃ τὸ κράτος νὰ στρέψῃ τὴν προσοχήν του καὶ νὰ μεριμνήσῃ διὰ τὴν καλυτέρευσιν τῆς ζωῆς τοῦ διδασκάλου. Εἶναι ἀνεπίτρεπτον καὶ ἠθικῶς ἀπαράδεκτον, νὰ εἶναι οὗτος οὐραγὸς πάντοτε τῆς ὑπαλληλικῆς ἱεραρχίας. Ἡ συμβολὴ τοῦ διδασκάλου εἰς τὴν ἠθικὴν καὶ πνευματικὴν διαπαιδαγώγησιν τοῦ παιδιοῦ, τὴν εὐημερίαν καὶ πρόοδον τῆς κοινωνίας καὶ τὴν διαφύλαξιν ἐν γένει τῶν ἐθνικῶν παραδόσεων, παρέχει εἰς αὐτὸν ἀναφαίρετον τὸ δικαίωμα τῆς κατατάξεώς του εἰς μεγαλυτέρας διαβαθμίσεις τῆς ὑπαλληλικῆς ἱεραρχίας, ἐξασφαλιζομένων οὕτω τῶν στοιχειωδῶν ἀπαραιτήτων ὁλικῶν μέσων πρὸς συνέχισιν τῆς ἱερᾶς ἀποστολῆς του.

Η ΦΩΝΗ ΕΝΟΣ ΤΙΜΙΟΥ ΑΝΘΡΩΠΟΥ

Εἰς τὴν ἐφημερίδα «Μακεδονία» τῆς Θεσσαλονίκης τῆς 9ης τρεχούσης ἐδημοσιεύθη ἄρθρον τοῦ ἐπιτίμου Προέδρου Ἐφετῶν κ. Ἐμ. Μανωλεδάκη μὲ τίτλον «Ἡ συμβολὴ τοῦ διδασκάλου εἰς τὴν διάπλασιν τῆς ψυχῆς τοῦ παιδιοῦ καὶ τὴν διαμόρφωσιν τοῦ χαρακτῆρος του».

Ὁ συντάκτης τοῦ ἄρθρου, ἄνθρωπος, ὁ ὁποῖος ἠνάλωσε τὴν ζωήν του εἰς τὴν διακονίαν τῆς Θέμιδος, εἶναι ὁ ἁρμοδιότερος τῶν πνευματικῶν ἀνθρώπων διὰ νὰ κρίνῃ τὸ ἔργον τοῦ διδασκάλου. Διότι εἰς τὴν μακρὰν σταδιοδρομίαν του εἶδε νὰ παρελαύνῃ πρὸ τοῦ βήματος τῶν δικαστηρίων μας ἡ πληθὺς τῶν ἀνθρώπων ἐκείνων, τῶν ὁποίων αἱ κοινωνικαὶ ἀτέλειαι ἀποτελοῦν ἀντανάκλασιν τῆς ἐλλειποῦς προσφορᾶς τῆς Παιδείας μας εἰς τὸν χαρακτῆρα των. Ὁ διορατικὸς δικαστὴς ἠρεύνησε τὴν ψυχὴν τῶν ἀνθρώπων, εἶδε τὰς ἀτέλειάς των καὶ ἔβγαλε τὰ συμπεράσματά του. Καὶ ἐνῶ πᾶς τις ἄλλος θὰ ἀπέδιδε τὰ ὁλισθήματα τῆς κοινωνίας, τὰ ὁποῖα ὁδηγοῦν εἰς τὰ δικαστήρια, εἰς τοὺς διδασκάλους, ὁ ἔντιμος οὗτος δικαστὴς ἐπιρρίπτει τὰς εὐθύνας ἐκεῖ ποὺ τὰς ἐπιρρίπτομεν καὶ ἡμεῖς καὶ ἐξυμνεῖ τὸ ἔργον μας κατὰ τὸν παρασταστικώτερον τρόπον καὶ ἀποδίδει τὸν δίκαιον ἔπαινον εἰς τὸν διδάσκαλον χάρις εἰς τὸν ὁποῖον ἐπετεύχθη «ἡ ὑπέροχος πολεμικὴ δρᾶσις, ἡ ἀνδρεία καὶ αὐτοθυσία τῶν φαντάρων μας κατὰ τοὺς ἐνδόξους πολέμους τοῦ 1912—1913, ὡς καὶ κατὰ τοὺς μετέπειτα διεξαχθέντας ἀγῶνας διὰ τὴν διατήρησιν τῆς ἀκεραιότητος καὶ ἀνεξαρτησίας τῆς χώρας, ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν ἀπελευθέρωσιν καὶ ἄλλων ὑποδούλων ἀδελφῶν».

Μᾶς συγκινεῖ βαθύτατα ἡ τοιαύτη συμπαράστασις ἀπὸ μέρους ἀνθρώπων ὅλης τοῦ κ. Μανωλεδάκη, ἡ συμπαράστασις δὲ αὐτὴ ἀποτελεῖ δασιν εἰς τὴν ἔρημον τῆς ἀδιαφορίας ἐκείνων, ἀπὸ τοὺς ὁποίους ἀνεμένομεν κατανόησιν.

Ὁ κ. Μανωλεδάκης συνέλαβε τὸ νόημα τῆς ὑπερτάτης προσφορᾶς μας εἰς τὴν ἔννοιαν τοῦ πρὸς τὴν Πατρίδα καὶ τὴν Κοινωνίαν καθήκοντός μας καὶ ἐμφανίζει τὰ σημεῖα, ἐπὶ τῶν ὁποίων πρέπει νὰ περιστραφῇ ἡ μέριμνα τῶν ἁρμοδίων διὰ νὰ ὀρθοποδήσῃ ἡ ἐκπαίδευσις. Καὶ εἰς τὸν κύκλον τῶν ὑποδείξεών του δὲν ἐλησμόνησε καὶ τὸν διδάσκαλον ὡς ἄνθρωπον περιστοιχούμενον μὲ βιοτικὰς ἀνάγκας, αἱ ὁποῖαι ἐπιδροῦν καταθλιπτικῶς ἐπὶ τοῦ ἔργου του καὶ διὰ τοῦτο παρουσιάζεται ὡς ἄθλος τὸ γεγονὸς ὅτι δὲν κάμπτεται ὑπὸ τὸ βάρος τούτων.

Ἡ ἀναγνώρισις δὲ ἐκ μέρους του ὅτι παραλλήλως πρὸς τὴν ἐμφανιζομένην προσπάθειαν διὰ τὴν συμπλήρωσιν τῶν κτιριακῶν ἀναγκῶν τῶν σχολείων μας, ἀνακύπτει καὶ ἡ ὑποχρέωσις τῆς Πολιτείας ἵνα ἐξυψωθῇ καὶ ὁ λειτουργὸς των εἰς τὴν ὑπαλληλικὴν Ἱεραρχίαν καὶ ἀντὶ οὐραγοῦ ταύτης νὰ δικαιωθῇ κατατάξεως «εἰς τὰς μεγαλυτέρας διαβαθμίσεις τῆς ὑπαλληλικῆς Ἱεραρχίας».

Διότι ὅσην δήποτε ἀντοχὴν καὶ ἂν ἔχῃ ὁ διδάσκαλος εἰς τὰς στερήσεις, χωρὶς τὴν κάμψιν τοῦ ἐνθουσιασμοῦ του, θὰ ἔλθῃ καιρὸς ὥστε ὁ φυσικὸς νόμος τῆς φθορᾶς νὰ τὸν καταστήσῃ διδάσκαλον ἐπαγγελματίαν μὲ τὴν πλήρη τῆς λέξεως σημασίαν. Ἀλλὰ τότε τὰ ἀποτελέσματα θὰ εἶναι ὀδυνηρὰ διὰ τὸ Ἔθνος διὰ τοῦτο καὶ κρούεται ὁ κώδων τοῦ κινδύνου καὶ ἀπὸ ἡμᾶς καὶ ἀπὸ τοὺς ὀλίγους φίλους μας, διὰ νὰ προληφθῇ ἕνα τοιοῦτον κακόν.

Ἡ φωνὴ τοῦ εἰλικρινοῦς αὐτοῦ φίλου μας ἂς ἀφυπνίσῃ τοὺς ἰθύνοντας τοῦ τόπου ἐὰν ἀγαποῦν τὸν τόπον μας. Χωρὶς στοιχειώδη Παιδείαν ἀρδευομένην μὲ τὰ νάματα τοῦ **ἐνθουσιασμοῦ τῶν λειτουργῶν** της, τὸ Ἐθνικὸν οἰκοδόμημα θὰ εἶναι σαθρὸν καὶ αἱ συνέπειαι τῆς πτώσεώς του ὀδυνηραὶ διὰ τὸ σύνολον τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ. Ἐὰν λοιπὸν πράγματι πονοῦν τὸν τόπον τους οἱ ἁρμόδιοι ἂς μὴ ἐθελοτυφλοῦν. Ὁ σάλος ὁ ὁποῖος θὰ δημιουργηθῇ ἀπὸ τὴν στέρησιν τοῦ λαοῦ τῆς στοιχ. ἐκπαιδεύσεώς του, θὰ σαρώσῃ πρῶτον τοὺς ἰθύνοντας καὶ κατόπιν τοὺς ἄλλους.

Εἶναι δὲ ἡ φωνὴ αὐτὴ τοῦ κ. Μανωλεδάκη ἀνυστερόβουλος. Διότι μέχρι σήμερον ἐσυνηθίσαμεν νὰ ἀκούωμεν ἐγκώμια, τὰ ὁποῖα μᾶς ἀπηυθύνοντο μὲ σκοπὸν νὰ μᾶς κολακεύσουν καὶ νὰ βουλώσουν κατὰ τὸ δεῖ λεγόμενον τὸ στόμα μας, μὲ πλήρη τὰ στοιχεῖα τῆς ὑστεροβουλίας.

Διὰ τοῦτο καὶ τὸν εὐχαριστοῦμεν θερμῶς.

Χαρ. Ἀμοιρίδης
Πρόεδρος Συλλόγου Δημ)λων
Α' Περιφ. Θεσσαλονίκης

Δικηγορικὸν Γραφεῖον
ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ ΖΑΒΡΑ
Πρώην ὑπαλλήλου τοῦ Ἑλεγκτικοῦ Συνεδρίου, συνταξιοδοτικοῦ συμβούλου τῶν Δημοδιδασκάλων.
Ὁδὸς Θεμιστοκλέους 17Α
Τηλ. 34.046 — Ἀθῆναι
Ὑποθέσεις συντάξεων καὶ τῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ ἄρθρου 10.

Ἐκδότης: Διδ. Ὁμ)δια Ἑλλάδος
Πρόεδρος: ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΟΥΤΡΑΣ
Σολομωνίδου 10 — Ἀθῆναι
Διευθύντρια Τυπογραφείου:
ΣΟΦΙΑ Κ. ΠΑΠΑΔΟΓΙΑΝΝΗ

τοῦ Δυσσέα. 'Αμέ! "Αλλου εἶνι νὰ τὸ διαβάο' στὰ χαρτιὰ σὰ τὴν ἀφεντιά σας. Δὲν εἶν' ἔτσ;»

Σύμφωνοι Μπαρμπα — Μήτρο "Ετσι εἶναι βέβαια. "Αλλο πρᾶγμα νὰ τὸ διαβάσῃς μέσα στὰ νεκρὰ βιβλία καὶ ἄλλο νάσαι δεμένος μὲ τὸν τόπο σου, νὰ τὸν πατήσῃς νὰ τὸν ἰδῇς καὶ νὰ τὸν ζήσῃς ἀπὸ κοντά, νὰ γίνῃς μαζί του ἕνα σῶμα, μιὰ ψυχή. Αὐτὸ κοιτάζομε τώρα νὰ κάνουμε κι ἐμεῖς, ὅσο μποροῦμε. Νὰ γνωρίσωμε τὸν τόπο μας, τὴν 'Ελλάδα. Γιατί, ἀλήθεια, δὲν τὴν ξέρομε...

"Αργὰ τὸ βράδυ τὸ αὐτοκίνητο μᾶς φέρνει πάλι στὸ πολύβοο ἄστυ, μὲ τὴ βραδυνή του φωτοπλημμύρα, μὲ τὶς ἔγνοιες καὶ τὶς πεζότητές του. Θέλομε νὰ φυλάξωμε σὲ μιὰ ἀπόμερη γωνιὰ τῆς ψυχῆς μας ἀμόλυντο τὸν θησαυρὸ ποὺ πήραμε σήμερα ἐδῶ πάνω, ποὺ δὲ γίνεται νὰ τὸν ἀλλάξωμε μ' ὅλη τὴ δύναμη καὶ τὴν ἔπαρση, μ' ὅλο τὸ ἄγχος τοῦ κόσμου τούτου.

Ο ΑΙΡΕΤΟΣ ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ ΚΑΙ ΟΙ ΜΕΤΕΚΠΑΙΔΕΥΘΕΝΤΕΣ ΣΤΟ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟ ΣΥΝΑΔΕΛΦΟΙ

Τοῦ συναδέλφου Γ. Σ. ΔΑΝΟΥ

Τὸ Δ. Βῆμα στὸ τελευταῖο φύλλο του καὶ μὲ δύο σημειώματά του ἀσχολεῖται μὲ τὸν αἱρετὸ σύμβουλο καὶ μὲ τοὺς μετεκπαιδευθέντας στὸ ἐξωτερικὸ συναδέλφους. Νὰ μοῦ ἐπιτρέψῃ νὰ διατυπώσω τὶς παρακάτω ἀπόψεις μου γιὰ τὰ δυὸ αὐτὰ ζητήματα:

Ὁ θεσμὸς τοῦ αἱρετοῦ εἶναι, βέβαια, ὅπως, πολὺ ὀρθά, γράφει, ἐξ ὁλοκλήρου συνδικαλιστικὸν ἀπόκτημα, εἶναι ἡ σπουδαιότερη κατάκτησή μας καὶ ὁ ὀργανωμένος κλάδος ὀφείλει μὲ ὅλη τὴν ἐπιβαλλομένη περίσκεψη καὶ σοβαρότητα νὰ ἀσχολῆται μ' αὐτὸν καὶ νὰ ρυθμίζῃ καθετὶ τὸ σχετικό, καὶ προετοιμάζῃ π.χ. τὰ τῆς ἐκλογῆς του καὶ τελικὰ νὰ ὑποδεικνύῃ τοὺς πιὸ κατάλληλους 1 ἢ 2 τακτικοὺς συναδέλφους καὶ ἄλλους τόσους ἀναπληρωματικούς. Ἔτσι γιὰ τὴν τιμητικὴ αὐτὴ ἀντίθεση θὰ ἐκλέγεται ὁ πιὸ ἐνδεδειγμένος συνάδελφος, φορέας τῆς θελήσεως καὶ τῆς δυνάμεως τοῦ συνόλου τοῦ κλάδου, ἡ τῆς μεγίστης πλειοψηφίας αὐτοῦ. Αὐτὸ ἔγινε πάντοτε, σχεδόν, μέχρι τώρα, μὲ ἀποτέλεσμα νὰ ἐνισχυθῇ, νὰ στερεωθῇ καὶ ἐξυψωθῇ στὴ συνείδηση ὅλων ὁ θεσμὸς αὐτός. Ἂν ὅμως αὐτὸ δὲν ἔγινε καὶ τούτη τὴ φορά, ἡ εὐθύνη δὲ βαρύνει μόνο τὴν τελευταία Γεν. Συνέλευση τοῦ κλάδου, ἀλλὰ καὶ τὴν περυσινὴ Διοίκηση τῆς Ὁμοσπονδίας, ποὺ δὲν ἀνέγραψε τὴν ἐκλογὴ τοῦ αἱρετοῦ σὰ θέμα τῆς ἡμερησίας διατάξεως τῆς Συνελεύσεως αὐτῆς. Ἀκόμη, ἴσως, βαρύνει ὡς ἕνα σημεῖο καὶ τὴ σημερινὴ Διοίκηση, ἡ ὁποία θὰ μποροῦσε, κατόπιν συνεννοήσεως μὲ τοὺς συλλόγους, νὰ δώσῃ στὸ ζήτημα αὐτὸ τὴ λύση, ποὺ ἡ Ἱστορία του, τὸ συνδικαλιστικὸ πνεῦμα καὶ τὸ ἐκπαιδευτικὸ συμφέρον ἐπέβαλλαν. Ἀλλ' ἔγινε ὅ,τι ἔγινε καὶ τὰ γενόμενα οὐκ ἀπογίγνονται, μόνη δὲ λύση ἀπομένει, σήμερα μάλιστα, ποὺ γίνεται λόγος γιὰ ἐπέκταση τοῦ θεσμοῦ αὐτοῦ σὲ ὅλα τὰ συμβούλια καὶ ποὺ ζητοῦμε τὴν ὁλοκλήρωση τῆς αὐτοδιοικήσεώς μας, νὰ κάνωμε ὅλοι μας, ἀτομικὰ ὁ καθένας, ὅ,τι δὲν ἔκαμε ἡ ὀργάνωσή μας.

Ἡ μετεκπαίδευση τῶν συναδέλφων στὸ ἐξωτερικό, μέσῳ τοῦ ΙΚΥ, ἔχει μεγάλη ἐκπαιδευτικὴ καὶ ἐθνικὴ σημασία. Στοὺς μετεκπαιδευθέντας συναδέλφους καὶ ἐπιθεωρητὲς ὁ κλάδος στηρίζει πάρα πολλὲς ἐλπίδες γιὰ τὴ βελτίωση τοῦ Δημοτικοῦ μας σχολείου, τὸ συγχρονισμὸ καὶ τὴν ἀναγέννησή του. Πρέπει γι' αὐτὸ νὰ γίνῃ καὶ κατάλληλη χρησιμοποίησή τους. Οἱ κενὲς θέσεις τῶν Παιδαγωγικῶν Ἀκαδημιῶν νὰ συμπληρωθοῦν μὲ τοὺς συναδέλφους αὐτούς, γιατὶ εἶναι οἱ πιὸ κατάλληλοι ἀπὸ κάθε ἄλλον, ἔστω καὶ μὲ περισσότερα τυπικὰ προσόντα. Ἀλλ' αὐτὸ δὲν ἔχει καὶ πολὺ μεγάλη ἀξία, ἂν πρόκειται οἱ συνάδελφοι αὐτοὶ νὰ διδάξουν ἐκεῖ μόνο Παιδαγωγικά, Διδακτικὴ ἢ Ἱστορία τῆς Παιδαγωγικῆς, ἐργασία, ποὺ δὲν εἶναι δύσκολο, νομίζω νὰ γίνῃ καὶ ἀπὸ ἄλλους. Παραδέχομαι, ὅτι ἡ ὑπηρεσία τους αὐτὴ στὶς Παιδαγ. Ἀκαδημίες ὡς καθηγητῶν Παιδαγωγικῶν, θὰ ἔχῃ ἀρκετὰ εὐεργετικὰ ἀποτελέσματα — ὄχι καὶ πάντοτε, γιατὶ τοῦτο ἐξαρτᾶται καὶ ἀπὸ ἄλλους λόγους. Δὲν πρέπει ὅμως νὰ περιορισθῇ μόνο στὴ θεωρητικὴ διδασκαλία ὡρισμένων μαθημάτων στοὺς σπουδαστές.

Εἶναι ἀνάγκη οἱ συνάδελφοι τοῦ ἐξωτερικοῦ νὰ ἀναλάβουν παράλληλα καὶ τὴν ἐπιστημονικὴ παιδαγωγικὴ διεύθυνση τῶν προτύπων τῶν Ἀκαδημιῶν, ἀκόμη καὶ ἐργασία σ' αὐτά. Ἡ ὑπηρεσία τους αὐτὴ θὰ συντελέσῃ στὴν πιὸ ἄρτια καὶ πιὸ συγχρονισμένη θεωρητικὴ καὶ πρακτικὴ κατάρτιση καὶ τὸν πιὸ πλήρη ἐπιστημονικό, παιδαγωγικό, ψυχολογικὸ καὶ διδακτικὸ ἐξοπλισμὸ τῶν σπουδαστῶν καὶ αὐριανῶν συναδέλφων μας.

Ἀλλ' ἡ ἀποστολὴ τῶν μετεκπαιδευθέντων στὸ ἐξωτερικὸ συναδέλφων δὲν τελειώνει μὲ τὴν τοποθέτησή τους στὶς Παιδαγωγικὲς Ἀκαδημίες. Τὸ σπουδαιότερο ἔργο τους πρέπει ν' ἀποτελέσῃ ἡ συμβολή τους στὴ βελτίωση καὶ ἀλλαγὴ καὶ τῆς σημερινῆς καταστάσεως τοῦ Δημοτικοῦ μας σχολείου. Τὸ Δημοτικό μας σχολεῖο καὶ στὴν ὀργάνωσή του καὶ στὸ πρόγραμμα καὶ στὴ μέθοδο τῆς διδασκαλίας του δὲν ὑπολογίζει τὰ σημερινὰ πορίσματα τῶν ἐπιστημῶν, ποὺ ἔχουν σχέση μὲ τὴν ἀγωγὴ τοῦ παιδιοῦ. Ἡ ὀργάνωσή του, τὸ πρόγραμμά του, ἡ μέθοδος τῆς διδασκαλίας του, τὰ βιβλία του κ.λ.π. κ.λ.π. πρέπει ν' ἀλλάξουν, νὰ συγχρονισθοῦν. Καὶ οἱ μετεκπαιδευθέντες στὸ ἐξωτερικὸ συνάδελφοι καὶ ἐπιθεωρητὲς θὰ συμβάλουν σ' αὐτὸ περισσότερο ἀπὸ κάθε ἄλλον. Αὐτή, κατὰ τὴ γνώμη μου, θὰ εἶναι ἡ πιὸ κατάλληλη καὶ πιὸ ἐπωφελὴς ἀπὸ ἐκπαιδευτικὴ καὶ ἐθνικὴ ἄποψη χρησιμοποίησή τους. Μὲ σοβαρή, κοπιαστικὴ καὶ ἐπιστημονικὴ προσπάθεια (ἐπιστημονικὲς ἔρευνες καὶ μετρήσεις, ἐπιστημονικοὶ πειραματισμοὶ γιὰ τὶς νέες μέθοδες διδασκαλίας καὶ ἀγωγῆς κ.λ.π. κ.λ.π., ποὺ αὐτοὶ καὶ ἄλλοι παράγοντες εἶναι ἁρμοδιώτεροι ἀπὸ μένα νὰ καθορίσουν καὶ ἐφαρμόσουν) καὶ τὴ συνεργασία ἀνωτέρων ἐκπαιδευτικῶν, ποὺ εἰδικὰ ἀσχολήθηκαν μὲ αὐτὰ τὰ ζητήματα, θὰ ἀναλάβουν τὴν εὐθύνη καὶ τὴν τιμὴ τῆς ἐπὶ ἐπιστημονικῶν βάσεων ὀργανώσεως καὶ λειτουργίας τοῦ Δημοτικοῦ μας σχολείου καὶ τῆς δημιουργίας τοῦ ἰδιομόρφου Ἐθνικοῦ μας σχολείου καὶ γενικὰ τῆς Ἑλληνικῆς Παιδαγωγικῆς. Αὐτὸ πρέπει νὰ εἶναι τὸ σπουδαιότερο ἔργο τῶν μετεκπαιδευθέντων στὸ ἐξωτερικὸ συναδέλφων καὶ ἐπιθεωρητῶν.

Γιὰ τὴν πραγματοποίηση τώρα τοῦ ἔργου αὐτοῦ μπορεῖ νὰ ὑπάρχουν διάφοροι τρόποι. Ἕνας ἀπὸ αὐτοὺς εἶναι καὶ ἡ τοποθέτησή τους σὲ σχολεῖα, ποὺ πρέπει νὰ ἱδρυθοῦν, **σὲ Πειραματικὰ σχολεῖα**, μὲ τὴν πραγματικὴ σημασία καὶ ἔννοια τοῦ ὅρου αὐτοῦ, τὰ ἀποτελέσματα τῆς ἐργασίας τῶν ὁποίων νὰ ἐφαρμοσθοῦν ἀρχικὰ σὲ πρότυπα σχολεῖα μὲ προσωπικὸ τοὺς ἴδιους—τὰ σημερινὰ πρότυπα πρέπει νὰ καταργηθοῦν—κι' ὀργότερα σὲ ὅλα τὰ σχολεῖα τῆς πατρίδος μας, τῶν ὁποίων ν' ἀναλάβουν τότε τὴν παιδαγωγικὴ ἐποπτεία.

Μόνο ἔτσι, νομίζω, ἡ μετεκπαίδευσή τους στὸ ἐξωτερικό—γιὰ τὴν ὁποία θὰ πρέπει μερικοὶ συνάδελφοι νὰ ἔχουν περισσότερη προϋπηρεσία—θὰ ἀξιοποιηθῇ καὶ ὁ σκοπὸς τοῦ Ι.Κ.Υ., στὸ σημεῖο αὐτό, θὰ πραγματοποιηθῇ.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

Τὸν δώσαντα ἀμοιβαίαν ὑπόσχεσιν γάμου ἀγαπητὸν συνάδελφον Σωκράτην Ζάκον μετὰ τῆς ἐκλεκτῆς συναδέλφου Εὐγενίας Δοσίδου συγχαίρω θερμῶς, εὐχόμενος ταχεῖαν στέψιν.

Δ. Δ.

Ο ΤΥΠΟΣ ΓΙΑ ΤΑ ΖΗΤΗΜΑΤΑ ΜΑΣ

ΕΙΣ ΜΟΝΟΝ ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ ΕΙΣ ΔΙΤΑΞΙΟΝ ΣΧΟΛΕΙΟΝ

«Μακεδονία» (Θεσ)νίκης) 11)12)56—Ὁ βουλευτὴς Θεσσαλονίκης κ. Παπαηλιάκης ἀπέστειλεν εἰς τὸν Ὑπουργὸν Παιδείας τηλεγράφημα, διὰ τοῦ ὁποίου διαμαρτύρεται, διότι τὸ δι τάξιον δημοτικὸν σχολεῖον Ἀγγελοχωρίου Θεσσαλονίκης λειτουργεῖ μόνον μὲ ἕνα διδάσκαλον καὶ ζητεῖ τὴν συμπλήρωσίν του.

ΕΙΝΑΙ ΠΡΟΣΒΛΗΤΙΚΗ

«Τὰ Νέα», 11)12)1956.—Ἡ εἰκὼν τῆς διδακτηριακῆς καταστάσεως τῆς Παιδείας μας εἰς τὴν ὅπαιθρον Ἑλλάδα, αὐτὸ ποὺ δίδεται μὲ τὰ ὑπομνήματα τὰ ὁποῖα ὑπέβαλεν ἡ Διοίκησις τῆς Ὁμοσπονδίας εἰς τὴν Κυβέρνησιν, δὲν εἶναι ἁπλῶς «ἥκιστα κολακευτικὴ διὰ τὸν πολιτισμὸν τῆς χώρας μας», ὅπως τὴν χαρκτηρίζουν οἱ συντάκται τῶν ὑπομνημάτων. Εἶναι προσβλητική. Ἀφοῦ βεβαιοῦται ὅτι τὰ παιδιὰ διὰ νὰ λάβουν τὰ πρῶτα φῶτα τῆς μορφώσεως εἰς τὰ δημοτικὰ σχολεῖα, ἀναγκάζωνται νὰ στεγάζωνται εἰς νάρθηκας ἐκκλησιῶν, εἰς προχείρους ἀχυροκαλύβας, ἀκόμη καὶ κοιμητήρια. Ἐν συνεχείᾳ τὰ ὑπομνήματα ὁμιλοῦν διὰ τὸ ζήτημα τῶν κενῶν θέσεων τῶν δημοδιδασκάλων, τὸ ὁποῖον πάντοτε ἐκκρεμεῖ «καὶ δίδει τὴν ἐντύπωσιν ὅτι τὸ Κράτος ἔχει τὴν Παιδείαν ὡς τελευταῖαν του μέριμναν». Ἡμπορεῖ ἡ τελευταία αὐτὴ φράσις νὰ εἶναι ὑπερβολική, διότι ὑποθέτομεν ὅτι καὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους ὅπως καὶ τῶν ἄλλων πολιτισμένων Κρατῶν φιλοδοξία εἶναι νὰ διαθέτουν τὴν κυρίαν καὶ ὄχι τὴν «τελευταίαν» των φροντίδα ὑπὲρ τῆς Παιδείας. Ἀλλὰ εἴτε διότι αἱ στρατιωτικαὶ δαπάναι ἀπορροφοῦν μέγα μέρος τοῦ Προϋπολογισμοῦ εἴτε δι' ἄλλους λόγους δὲν διατίθενται διὰ τὴν Παιδείαν ὅσα κονδύλια θὰ ἔπρεπε.

ΤΑ ΣΧΟΛΙΚΑ ΚΤΙΡΙΑ

«Ἔθνος» 11)12)56.—Ἡ Διδασκαλικὴ Ὁμοσπονδία διεκτραγωδεῖ εἰς ὑπόμνημά της πρὸς τὴν Κυβέρνησιν τὴν οἰκτρὰν κατάστασιν τῶν κτιρίων τῶν δημοτικῶν σχολείων καὶ εἰς τὴν ὕπαιθρον καὶ εἰς τας πόλεις, ἀκόμη καὶ μέσα εἰς τὴν πρωτεύουσαν, ὅπου κατέρρευσεν ἐπὶ τῶν κεφαλῶν τῶν διδασκόντων καὶ τῶν διδασκομένων ἕνας πρῶην σταῦλος, χρησιμοποιούμενος ὡς διδακτήριον. Τὰ παιδιά, ποὺ δικάσκονται τὰ πρῶτα γράμματα — τονίζει τὸ ὑπόμνημα— στεγάζονται ἐνίοτε εἰς προχείρους ἀχυροκαλύβας, εἰς νάρθηκας ἐκκλησιῶν, ἀκόμη δὲ καὶ μέσα εἰς κοιμητήρια νεκροταφείων!... Ἡ Ὁμοσπονδία προτείνει διὰ τὴν ἀνέγερσιν σχολικῶν κτιρίων τὴν σύναψιν δανείων ἑνὸς δισεκατομμυρίου δραχμῶν, ἐξυπηρετουμένου διὰ τῶν ἐνοικίων ποὺ καταβάλλονται σήμερον ἀπὸ τὸ Κράτος, διὰ τοῦ ἑνσήμου ἐκπαιδευτικῆς προνοίας, ποὺ, ἐνῶ καταβάλλεται ἀπὸ τοὺς μαθητὰς διὰ τὴν ἀνέγερσιν νέων σχολικῶν κτιρίων, διατίθεται παραδόξως πρὸς ἐνίσχυσιν ἐξωσχολικῶν ἀθλητικῶν ὀργανισμῶν διὰ τῆς ἐκδόσεως εἰδικοῦ δεκαλέπτου γραμματοσήμου κ.ἄ. Ἡ πρότασις πρέπει νὰ μελετηθῇ σοβαρῶς καὶ νὰ τεθῇ εἰς ἐφαρμογήν. Εἶναι ἐπὶ τέλους καιρὸς νὰ παύσῃ νὰ ὑφίσταται τὸ αἶσχος τῶν τρωγλῶν, ποὺ παίζουν ρόλον διδακτηρίων.

ΝΑ ΤΟΥΣ ΑΜΕΙΒΗ ΙΔΙΑΙΤΕΡΩΣ

Οἱ δημοδιδάσκαλοι ἐργάζονται ἕως τώρα δωρεὰν εἰς τὰ σχολεῖα τῶν ἀναλφαβήτων. Ἤδη ζητοῦν διὰ τῆς Ὁμοσπονδίας των νὰ πληρωνωνται διὰ τὴν προσφερομένην αὐτὴν πρόσθετον ὑπηρεσίαν, ὅπως οἱ δημόσιοι ὑπάλληλοι διὰ τὰς ὑπερωρίας. Λογικὸν καὶ δίκαιον τὸ αἴτημα. Ἡ Πολιτεία δὲν δικαιοῦται νὰ ἐφαρμόζῃ δύο μέτρα καὶ δύο σταθμὰ ἀπαιτοῦσα ἀπὸ τοὺς διδασκάλους δωρεὰν ἐργασίαν.

ΟΙ ΔΗΜΟΔΙΔΑΣΚΑΛΟΙ

«Ἔθνος», 11)12)1956.—Ἔχει ἀπόλυτον δίκαιον ἡ Διδασκαλικὴ Ὁμοσπονδία ζητοῦσα νὰ πληρωθοῦν αἱ κεναὶ θέσεις τῶν δημοδιδασκάλων, ἐφ' ὅσον εἶναι ἐγγεγραμμένη εἰς τὸν προϋπολογισμὸν σχετικὴ πίστωσις καὶ ν' αὐξηθοῦν αἱ ὀργανικαὶ θέσεις τῶν ἀπὸ 19·500 εἰς 22.500, λόγῳ τῆς αὐξήσεως τοῦ ἀριθμοῦ τῶν μαθητῶν τῶν δημοτικῶν σχολείων. Ἀλλ' ἐὰν ἡ Ἰκονοποίησις τοῦ δευτέρου αἰτήματος φαίνεται ἐπὶ τοῦ παρόντος δυσχερής, πῶς συμβαίνει νὰ ὑπάρχουν ἀκόμη κενὰ εἰς τὴν Στοιχειώδη Ἐκπαίδευσιν, ἀφοῦ ἔχει προβλεφθῇ ἡ ἀπαιτουμένη δαπάνη; Ποία δαπάνη εἶναι δυνατὸν νὰ θεωρηθῇ περισσότερον σπουδαία καὶ ἐπείγουσα ἀπὸ ἐκείνην, ποὺ χρειάζεται διὰ νὰ μορφωθοῦν οἱ Ἑλληνόπαιδες;

«Ἀθηναϊκή», 11)12)1956.—Ἡ Διοίκησις τῆς Διδασκαλικῆς Ὁμοσπονδίας διὰ νεωτέρου ὑπομνήματός της—πανομοιοτύπου, σημειωτέον, μὲ τὰ παλαιότερά της—ζητεῖ καὶ πάλιν αὔξησιν, ἀφ' ἑνός, τῶν ὀργανικῶν θέσεων τῶν δημοδιδασκάλων, καί, ἀφ' ἑτέρου, αὔξησιν μισθῶν. Ἤτοι, ἐμμένει σταθερῶς εἰς τὰ παμπάλαια αἰτήματά της, ἡ ἐδῶ μενὴς ἐξέτασις τῶν ὁποίων εἶναι, κατὰ τὰς βεβαιώσεις τῶν ἁρμοδίων, ζήτημα χρόνου.

Η ΤΟΠΟΘΕΤΗΣΙΣ ΔΗΜ)ΛΩΝ

«Βραδυνὴ» 11)12)56.—Τὸ ὑπουργεῖον Παιδείας ἀπηγόρευσε τὴν τοποθέτησιν δημοδιδασκάλων, ὑπηρετούντων εἰς πολυτάξια δημοτικὰ σχολεῖα, εἰς ἀργοῦντα ἐλλείψει προσώπικοῦ νυκτερινὰ σχολεῖα, διότι περιορίζονται αἱ ὧραι διδασκαλίας των εἰς τὰ πολυτάξια σχολεῖα.

Η ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗ ΚΙΝΗΣΗ ΣΤΗ ΛΑΡΙΣΑ

Ἐδῶ καὶ λίγον καιρὸ ζωηρὴ πνευματικὴ κίνηση ἄρχισε νὰ παρουσιάζεται στὴ Λάρισα. Πρωτοστατοῦν σ' αὐτὴ ὁ ἀναπληρωτὴς Γεν. Ἐπιθεωρητοῦ κ. Κων. Μπάλλας καὶ ὁ Ἐπιθεωρητὴς Α' Περιφερείας κ. Στέφ. Λαζαρίδης. Ἡ κίνηση αὐτὴ ἀφήνει ἐποχὴ γιὰ τὴν πόλη τῆς Λάρισας καὶ πολὺ δικαιολογημένα τὰ σχόλια τῶν τοπικῶν ἐφημερίδων ἐξαίρουν τὴν ἀξιέπαινη αὐτὴ προσπάθεια ἡ ὁποία ἀνυψώνει στὴ συνείδηση τῆς κοινῆς γνώμης τὸ λειτουργὸ τῆς λαϊκῆς Παιδείας. Δὲν πρέπει ὅμως νὰ παραλείπεται νὰ τονισθῇ ὅτι μιὰ τέτοια κίνηση συντελεῖ στὴν ἀρτιώτερη ἐπαγγελματικὴ καὶ ἐπιστημονικὴ κατάρτιση τῶν ἐκπαιδευτικῶν τῆς χώρας μας.

Μέχρι τοῦδε ἔχουν δοθῇ δύο διαλέξεις ἀπὸ διακεκριμένους ἐκπαιδευτικούς, ἡ πρώτη ἀπὸ τὸ συνάδελφο Μιχάλη Ἀβραμόπουλο μὲ θέμα «Παιδικὸς κόσμος» καὶ ἡ δεύτερη ἀπ' τὸ συνάδελφο Θύμιο Λαζόγκα μὲ θέμα «Τὸ μεταπολεμικὸ παιδί».

Ἀξίζουν θερμὰ συγχαρητήρια στοὺς πρωτοπόρους τῆς κινήσεως αὐτῆς.

Τὸ Διδ. Βῆμα

ΕΚΛΕΚΤΕΣ ΕΚΔΟΣΕΙΣ

«Οἱ μεταπολεμικοὶ ἄνθλικοι», Ἰωάννου Π. Παπαγεράκη (Διευθυντοῦ Παιδαγωγικῆς Ἀκαδημίας Θεσσαλονίκης). Μελέτη κοινωνιολογική, ψυχολογικὴ καὶ παιδαγωγική. Σελίδες 314. Θεσσαλονίκη 1956.

ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΚΟΝ ΒΗΜΑ

ΔΕΚΑΗΜΕΡΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΚΗΣ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ: ΞΕΝΟΦΩΝΤΟΣ 15α - ΤΗΛΕΦ. 36-547

Ἐτησία συνδρομὴ τοῦ Διδασκαλικοῦ Βήματος . Δραχ. 50.—
Τιμὴ τοῦ φύλλου . . . . . » 1.50
Διὰ τὰς Σχολικὰς Ἐφορείας . . . . . » 50.—

"DIDASKALIKON VEMA,,

ORGAN OF THE FEDERATION OF ELEMENTARY TEACHER'S OF GREECE

BRANCH OFFICE: 15A XENOPHON ST., ATHENS (GREECE)

"DIDASKALIKON VIMA,,

(Tribune des Instituteurs)

ORGANE OFFICIEL DE LA FÉDÉRATION DES INSTITUTEURS DE GRÈCE

BUREAUX: 15A, RUE XÉNOPHON, ATHÈNES (GRÈCE)

ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑ

ΚΑΤΩ ΤΑ ΧΕΡΙΑ ΑΠΟ ΤΟ ΠΑΙΔΙ

Ληστεία στὴ Μεσσήνη! Ἔτσι ἔγραψαν οἱ ἐφημερίδες. Καὶ δράστη τῆς ληστείας δυὸ πιτσιρίκοι τοῦ Δημοτικοῦ Σχολείου 10 χρονῶν ὁ ἕνας καὶ 11 ὁ ἄλλος.

Τί συνέβη ὅμως στὴν πραγματικότητα; Δυὸ παιδάκια παίζοντας ἀσφαλῶς, πῆραν ἀπὸ ἕνα συμμαθητή τους λίγα λεπτά, ποὺ εἶχε στὴν τσέπη του. Ἐπεισόδιο δηλ. καθαρὰ παιδικό, ἀπὸ ἐκεῖνα ποὺ συχνὰ συμβαίνουν στὰ σχολεῖα μας. Μὰ ποτὲ δὲν γίνονται ἀνάγνωσμα. Ποτὲ δὲν διαπομπεύονται τὰ παιδιὰ καὶ μαζὶ μ' αὐτὰ καὶ οἱ γονεῖς τους. Ποτὲ δὲν ἔρχονται στὴ δημοσιότητα. Ἔτσι θὰ ἔπρεπε νὰ γίνη καὶ στὴν προκειμένη περίπτωση: Νὰ καταγγελθοῦν τὰ παιδιὰ στὸ Διευθυντὴ τοῦ Σχολείου τους καὶ αὐτὸς θὰ ἀνελάμβανε νὰ τιμωρήση τὰ παιδιὰ καὶ νὰ ἐνδιαφερθῆ γιὰ τὴν περαιτέρω παρακολούθηση καὶ διόρθωση τῶν παιδιῶν αὐτῶν.

Ἀντὶ τούτου τί ἔγινε; Ἐπενέβη ὁ χωροφύλακας, ἔπιασε τὰ παιδιά, τὰ ἔκλεισε στὸ κρατητήριο καὶ τὴν ἑπομένη σὰν κοινοὺς ἐγκληματίες τὰ παρουσίασε στὸ κ. Εἰσαγγελέα, ὁ ὁποῖος ἐχαρακτήρισε τὴν πράξη τους ὡς ληστεία, εὐτυχῶς ἄνευ βασάνων, καὶ παρέπεμψε τὴν ὑπόθεση σὲ τακτικὸ ἀνακριτή.

Τὸ ἅρπαξαν ὕστερα οἱ ἀνταποκριταὶ τῶν ἐφημερίδων καὶ τὸ ἔκαμαν μυθιστόρημα. Τηλεγραφήματα ἀπ' ἐδῶ, τηλεφωνήματα ἀπ' ἐκεῖ. Ληστεία στὴ Μεσσήνη! οἱ δράστη συνελήφθησαν κλπ.

Εὐτυχῶς ποὺ συνελήφθησαν! Διότι ἂν δὲν συνελαμβάνοντο, θὰ εἶχαν κάμει ἀσφαλῶς πολυμελῆ συμμορία καὶ θὰ ἐλήστευαν ὁλόκληρη τὴν περιοχή! Εὐτυχῶς ὅμως ποὺ ἡ γρήγορη σύλληψή τους, ἔθεσε τέρμα στὸ ἐπικίνδυνο ἔργο τῆς συμμορίας καὶ ἔτσι σωθήκαμε ὅλοι ἀπὸ τοὺς δυὸ μικροὺς «Ρετζαίους!»

Νὰ προχωρήσωμε; Δὲν νομίζομε ὅτι μᾶς ἐπιτρέπεται. Ἡ ἐνέργεια αὐτὴ εἶναι τόσο ἄστοχη καὶ τόσο ἐπιζήμια, ποὺ θὰ ἔπρεπε νὰ κινήση τὸ ἐνδιαφέρον καὶ τὴν προσοχὴ ὅλων τῶν ἁρμοδίων ὑπηρεσιῶν, ποὺ λένε πὼς προστατεύουν τὸ παιδί. Θὰ ἔπρεπε νὰ γίνη πραγματικὴ σταυροφορία νὰ λείψουν ἀπὸ τὸν τόπον μας οἱ βάναυσες αὐτὲς ἐνέργειες, ποὺ τραυματίζουν ψυχικὰ τὰ παιδάκια αὐτά, τὰ ἐξουθενώνουν ἠθικὰ καὶ τὰ προετοιμάζουν γιὰ πραγματικοὺς ληστές. Διότι τὰ δύστυχα αὐτὰ παιδάκια, ὕστερα ἀπὸ τὴ διαπόμπευσή τους, ὕστερα ἀπὸ τὸ διασυρμό, ποὺ τοὺς ἔγινε χωρὶς λόγο εἶναι σωματικὰ καὶ ψυχικὰ κουρέλια. Τί θὰ περιμένη τὸ κράτος καὶ ἡ κοινωνία ἀπὸ τὰ δυστυχισμένα αὐτὰ πλάσματα, ποὺ ἡ ἀγνὴ ψυχούλα τους γέμισε ἀπὸ τώρα μῖσος, δηλητήριο, κιτρινίλα; Τί θὰ γίνουν αὔριο τὰ παιδιὰ αὐτά; Καὶ γιατὶ νὰ καταντήσουν τὰ παιδιὰ αὐτὰ ἄσπονδοι ἐχθροὶ τῆς Κοινωνίας;

Καταγγέλλοντες τ' ἀνωτέρω, ζητοῦμεν ἀπὸ ὅλους τοὺς ἁρμοδίους τοῦ Ὑπουργείου Παιδείας καὶ Δικαιοσύνης, ἀλλὰ καὶ ὅλους, ποὺ ἀσχολοῦνται μὲ τὴν προστασία τῶν ἀνηλίκων, νὰ λάβουν ὅλα τὰ ἀπαραίτητα μέτρα γιὰ τὴν προστασία καὶ τὸ σεβασμὸ τῶν ἀνηλίκων τοὐλάχιστον παιδιῶν. Ἀκόμα πρέπει νὰ ἐκδοθοῦν αὐστηρότατες διαταγές, ποὺ νὰ ἀπαγορεύουν τὴ χρησιμοποίηση ἀναχρονιστικῶν καὶ βαναύσων ἐνεργειῶν σὲ βάρος τῶν παιδιῶν.

Εἶναι καιρὸς πιὰ τὰ παιδιὰ νὰ βροῦν ἀπὸ ὅλους μας κάποια προστασία, φιλικὸ περιβάλλον, συμπόνοια. Μόνο τότε ὑπάρχει ἐλπὶς νὰ δημιουργήσωμε καλύτερη, ὡραιότερη καὶ ἠθικώτερη τὴ νεολαία μας.

ΘΕΡΜΑ ΣΥΓΧΑΡΗΤΗΡΙΑ

Ὁ Τμηματάρχης τοῦ Ὑπουργείου στὴ Δ)νση Στοιχ. Ἐκπαιδεύσεως κ. Γεώργιος Κελεμένης προσήχθη κατ' ἀπόλυτον ἐκλογὴν σὲ Δ)ντὴ Β' τάξεως. Τὸν συγχαίρομε θερμότατα καὶ τοῦ εὐχόμεθα μὲ ὅλη μας τὴν ψυχὴ καὶ σὲ ἀνώτερα.

Ὁ κ. Κελεμένης εἶναι γνωστὸς σὲ ὅλο σχεδὸν τὸ δασκαλικὸ κόσμο γιὰ τὴν καλωσύνη, τὴν εὐγένεια καὶ τὸν πολιτισμένο τρόπο, ποὺ φερόταν σὲ ὅλους. Δούλεψε στὴ Δ)ση ἐπὶ σειρὰν ἐτῶν καὶ προσέφερε πράγματι ἐξαιρετικὲς ὑπηρεσίες στὸν κλάδο. Ἦταν πρὸ παντὸς φίλος τῶν δασκάλων, ὅλων τῶν δασκάλων ποὺ περνοῦσαν ἀπὸ τὸ Ὑπουργεῖο. Καλόκαρδος πάντοτε, γελαστὸς καὶ εὐγενικός, ἦταν πάντα στὴ διάθεση τοῦ καθενός. Ἐτρεχε πολλὲς φορὲς καὶ στὰ ἄλλα γραφεῖα γιὰ νὰ ἐξυπηρετήση ἐκείνους, ποὺ ζητοῦσαν τὴ συμβουλή του ἢ τὴ βοήθειά του.

Γι' αὐτὸ μαζὶ μὲ τὴ χαρά μας γιὰ τὴν προαγωγή του καὶ τὴν τιμητικὴ διάκριση ποὺ τοῦ ἔγινε, αἰσθανόμεθα καὶ λύπη διότι μὲ τὴν προαγωγή του Θὰ ἀναγκασθῆ νὰ φύγη ἀπὸ τὴ Διεύθυνση, ποὺ ἐπὶ τόσα χρόνια τιμίως, φιλοτίμως καὶ εὐσυνειδήτως προσέφερε τὶς ὑπηρεσίες του. Πάντως καὶ στὴ νέα του Θέση, εἴμαστε βέβαιοι, ὅτι δὲν Θὰ παύση νὰ Θεωρῆ τὸν Ἕλληνα δάσκαλο φίλο του καὶ νὰ τοῦ παρέχη πάντοτε τὴν ὑποστήριξή του. Γι' αὐτὸ οἱ εὐχὲς ὅλου τοῦ διδασκαλικοῦ κόσμου, γιὰ τὴν πρόοδό του καὶ τὴν παντοτεινὴ εὐτυχία του Θὰ τὸν συνοδεύουν πάντοτε.

*

Η ΣΥΝΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑ ΓΟΝΕΩΝ ΚΑΙ ΚΗΔΕΜΟΝΩΝ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἡ συνεργασία μας μὲ τὴ Συνομοσπονδία Γονέων καὶ Κηδεμόνων Ἑλλάδος μᾶς εἶναι ἀπαραίτητη γιὰ τὴν ἐπίλυση τῶν ζωτικῶν ζητημάτων τῆς λαϊκῆς Παιδείας. Στὴ Συνομοσπονδία συμμετέχει καὶ ἡ Διδασκαλικὴ Ὁμοσπονδία μ' ἕνα της μέλος γιὰ νὰ συγχρονίζωνται οἱ ἐνέργειες καὶ τῶν δύο Διοικήσεων γύρω ἀπὸ τὰ ἐπείγοντα ζητήματα ποὺ ἀπασχολοῦν τὴ Στοιχειώδη Ἐκπαίδευση.

Ἡ Συνομοσπονδία Γονέων καὶ Κηδεμόνων Ἑλλάδος εἶναι δημιούργημα τῶν ἀγώνων τῆς Διδασκαλικῆς Ὁμοσπονδίας. Ἐπιβάλλεται λοιπὸν νὰ τὴν ἐνισχύσωμε στὴν προσπάθειά της νὰ περιλάβη στὴ δύναμή της, ὅλους τοὺς ὑπάρχοντας σήμερα συλλόγους γονέων καὶ κηδεμόνων ποὺ λειτουργοῦν νόμιμα στὶς πόλεις καὶ στὰ χωριὰ τῆς πατρίδος μας. Ἀλλὰ κι' ἐκεῖ ποὺ τυχὸν δὲν ὑπάρχουν σύλλογοι νὰ ἱδρυθοῦν ἀμέσως, οἱ δὲ διευθυντὲς τῶν σχολείων ποὺ εἶναι ἡ ψυχὴ τῶν Συλλόγων, νὰ προσπαθήσουν νὰ νομιμοποιήσουν τούτους καὶ μέσα σὲ λίγο χρονικὸ διάστημα νὰ μὴν ὑπάρχη σχολεῖο στὴν πατρίδα μας ποὺ νὰ μὴν ἔχη καὶ τὸν ἀντίστοιχο σύλλογο γονέων καὶ κηδεμόνων. Μόνο κατ' αὐτὸν τὸν τρόπο θὰ κατορθώση ἡ λαϊκὴ Παιδεία νὰ λύση τὰ προβλήματά της, ὅταν ἡ φροντίδα τῆς μορφώσεως τῶν Ἑλληνοπαίδων γίνη ὑπόθεση τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ.

*

ΟΙ ΣΥΛΛΟΓΟΙ ΓΟΝΕΩΝ ΚΑΙ ΚΗΔΕΜΟΝΩΝ

Σὲ πολλὲς πόλεις καὶ χωριὰ τῆς πατρίδος μας λειτουργοῦν ἀπὸ πολλοῦ καιροῦ σύλλογοι γονέων καὶ κηδεμόνων καὶ προσέφεραν μάλιστα σπουδαῖες ὑπηρεσίες στὴν κανονικὴ λειτουργία τῶν σχολείων. Γιὰ ν' ἀποκτήσουν οἱ σύλλογοι αὐτοὶ μεγαλύτερη ὀντότητα καὶ γιὰ νὰ μποροῦν νὰ ἔχουν ἐγκυρότερη γνώμη στὰ ζητήματα τῆς Παιδείας, θὰ πρέπη νὰ ἐγγραφοῦν μέλη τῆς Συνομοσπονδίας Γονέων καὶ Κηδεμόνων Ἑλλάδος.

Τὸ δικαίωμα ἐγγραφῆς τῶν συλλόγων γονέων καὶ κηδεμόνων στὴ Συνομοσπονδία των ὡρίσθηκε σ' ἑκατὸ (100) δραχ., ἡ δὲ ἐτησία συνδρομή των πρὸς αὐτὴν σὲ πενήντα (50) δραχμές.

Οἱ ὑποχρεώσεις τῶν συλλόγων ἀπέναντι τῆς Συνομοσπονδίας των εἶναι μηδαμινές, δὲν θὰ πρέπη ἑπομένως νὰ ὑπάρξη κανένας σύλλογος ποὺ νὰ μὴν ἐγγραφῆ σὲ σύντομο χρονικὸ διάστημα στὴ δύναμη τῆς Συνομοσπονδίας.

Οἱ Διευθυντὲς τῶν σχολείων, οἱ ὁποῖοι συμμετέχουν στὴ διοίκηση τῶν συλλόγων, ἂς ὑπενθυμίσουν στὰ προεδρεῖα των νὰ σπεύσουν νὰ ἐγγράψουν τοὺς συλλόγους στὴ δύναμη τῆς συνομοσπονδίας γονέων καὶ κηδεμόνων Ἑλλάδος.

Ἡ μεγάλη δύναμη τῆς Συνομοσπονδίας θὰναι ἐπωφελὴς καὶ γιὰ τὰ προβλήματα τοῦ κλάδου μας.

*

ΝΑ ΑΠΟΔΟΘΟΥΝ ΣΤΗ ΣΧΟΛΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

Μεταξὺ τῶν δημ)λων, οἱ ὁποῖοι ἔχουν προαχθῆ τελευταῖα, στὸ βαθμὸ τοῦ Διευθυντοῦ Β' τάξεως συγκαταλέγονται καὶ ἀρκετοί, οἱ ὁποῖοι εἶναι βοηθοὶ τῶν γραφείων Ἐπιθεωρητῶν Σχολείων ἢ Γενικῶν Ἐπιθεωρητῶν. Δὲν εἶναι βέβαια τῆς παρούσης στιγμῆς νὰ ἐξετασθοῦν μὲ ποῖα κριτήρια ἐκρίθησαν ἀρκετοὶ συνάδελφοι ποὺ βρίσκονται μακρυὰ ἀπ' τὴ σχολικὴ πράξη γιὰ νὰ πάρουν τὸ βαθμὸ αὐτό. Ἐκεῖνο ποὺ πρέπει νὰ τονισθῆ καὶ παρακαλοῦνται οἱ ἁρμόδιοι νὰ τὸ προσέξουν εἶναι τοῦτο. Ὁ βαθμὸς τοῦ Δ)ντοῦ Β' τάξεως δόθηκε στὸν κλάδο καὶ γιὰ νὰ ἀνυψώση τὸ δάσκαλο ὑλικὰ καὶ ἠθικά, ἀλλὰ ταυτόχρονα καὶ γιὰ νὰ βελτιώση τὴν ἐργασία τοῦ Δημοτικοῦ Σχολείου. Κατὰ συνέπεια ὅσοι ἀπ' τοὺς συναδέλφους ἔχουν προαχθῆ στὸ βαθμὸ αὐτὸ καὶ εἶναι βοηθοὶ Ἐπιθεωρητῶν πρέπει ἀμέσως νὰ ἀποδοθοῦν στὸ Δημοτικὸ Σχολεῖο γιὰ νὰ συνεισφέρουν μὲ τὶς ἐπιστημονικές, διοικητικὲς κλπ. ἱκανότητες, μὲ τὶς ὁποῖες ὁπωσδήποτε εἶναι προικισμένοι, στὴ βελτίωση τῆς ἐργασίας τῆς Λαϊκῆς μας Παιδείας. Ἄλλως τε καὶ ὁ σχετικὸς νόμος ἀπαιτεῖ ὅπως οἱ Διευθυνταὶ Β' τάξεως χρησιμοποιηθοῦν ὡς Διευθυνταὶ πρωτοτύπων σχολείων Ἀκαδημιῶν καὶ ἄλλων πρωτότυπων καὶ μὴ πολυταξίων σχολείων. Κατὰ τὸν ἴδιο λόγο, νομίζομε ὅτι πρέπει νὰ χρησιμοποιηθοῦν συνάδελφοι ἀπ' τοὺς προαχθέντες ποὺ ἔτυχε νὰ ὑπηρετοῦν στὸ ἴδιο σχολεῖο δυὸ καὶ τρεῖς μαζί.

ΔΙΑ ΤΗΝ ΠΛΗΡΩΣΙΝ ΤΩΝ ΚΕΝΩΝ

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΕΘΝ. ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ

Ἐν Ἀθήναις τῇ 6)12)1956

Ἀριθ. Πρωτ. 141264.

Πρὸς
Τὴν Διδασκαλικὴν Ὁμοσπονδίαν τῆς Ἑλλάδος.

Θέμα:

Συμπλήρωσις κενῶν θέσεων δημοδιδασκάλων.

Εἰς ἀπάντησιν τοῦ ὑπ' ἀριθ. 236 ἐ. ἔ. ὑπομνήματός σας, περὶ συμπληρώσεως τῶν ὀφισταμένων κενῶν ἐν τῇ στοιχειώδει Ἐκπαιδεύσει γνωρίζομεν ὑμῖν τὰ κάτωθι:

Ἐν ἐπιγνώσει τῶν ἀναγκῶν τῶν δημοτικῶν σχολείων κατεβάλομεν προσπαθείας καὶ ἐχορηγήθη πίστωσις διορισμοῦ 360 νέων δημ)λων. Ὁ διορισμὸς τῶν ἐδημοσιεύθη εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐν συνεχείᾳ ἐγένετο ἡ διάθεσις τῶν κατὰ ἐκπαιδευτικὰς περιφερείας, ὡ-

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

Δ. Μ. δημ)σιαν Σηταίαν. Ἐγένετο ἡ μονιμοποίησίς σας πρὸ πολλοῦ χρόνου. Ἔγγραφον ἐκοινοποιήθη.

Μ. Κ., Ρεθύμνιον. Ἐγένετο μονιμοποίησίς σας μὲ ἀριθ. πράξεως ΚΥΣΣΕ 48|9)7)56.

Εὐάγγ. Καρυωτάκην. Ἔχετε σειρὰν 418. Μέχρι τῆς στιγμῆς διωρίσθησαν 56.

Στυλιανὸν Βιλανάκην. Τὰ δικαιολογητικά σας ἐν τάξει, ἔχετε ἀριθμὸν 7 τῆς σειρᾶς 1953. Ἀναμένεται πίστωσις διὰ νέους διορισμούς.

Σωτήριον Σταματόπουλον, δημ)λον Εὐαγγελισμοῦ—Πυλίας. Ἡ χήρα τοῦ ἀποβιώσαντος μετὰ ἑπταετῆ ὑπηρεσίαν συναδέλφου μετὰ τῶν δύο ἀνηλίκων τέκνων δικαιοῦνται μόνον ἐπιστροφῆς τῶν κρατήσεων παρὰ τοῦ Τ.ΠΔ..Υ.

Δάζαρον Δινάκην, δημ)λον Σπέτσας. Ἵνα ἀπαντήσωμεν ἐπὶ τοῦ ἐρωτήματός σας δέον ὅπως μᾶς ἀποστείλητε δακτυλογραφημένον ἀντίγραφον ἐφ' ἁπλοῦ τῆς ἀποφάσεως τοῦ Συμβουλίου Ἐπικρατείας καὶ εἰς ἣν περίπτωσιν δὲν ἔχετε εἰς χεῖρας σας ταύτην γνωρίσητε ἀριθμὸν τῆς ἀποφάσεως καὶ ἔτος ἐκδόσεως.

Παναγίζη Φλωρεντίαν, δημ)σιαν Μυρσίνης Δμαλιάδος. Ἐν τῇ ἀπὸ 25)11)56 ἐπιστολῇ σας γράφετε ὅτι τὸ πρῶτον 10 ο)ο σᾶς ἐχορηγήθη τὴν 23)9)55 καὶ μετετράπη εἰς τὸ ἥμισυ διαφορᾶς τοῦ ἀμέσως ἀνωτέρου βαθμοῦ ἀπὸ 5)8)55. Πῶς συμβαίνει ἡ μετατροπὴ τοῦ 10 ο)ο εἰς ἥμισυ διαφορᾶς νὰ προηγεῖται τῆς ἀπονομῆς τούτου; Διευκρινίσατε τοῦτο, ἀναγράψατε τὴν πραγματικὴν χρονολογίαν ἀπονομῆς καὶ μετατροπῆς καὶ ἐπαναλάβατε τὸ αἴτημά σας.

Δημ. Πουλημένον, δημ)λον Κέρκυρας. Παραπέμπομεν εἰς σχετικὴν ἀνακοίνωσίν μας πρὸς τὸ Δ. Β.

Ἠλίαν χονδρόν, δημ)λον Ἑλληνικὸν Μονεμβασίας. Ἀποστείλατε βεβαίωσιν τοῦ ἐκκαθαριστοῦ τῶν ἀποδοχῶν περὶ τῆς ὀφειλομένης διαφορᾶς τῶν ἀποδοχῶν.

Ἠλίαν Σπαντιδέαν, δημ)λον Ζαΐδώνη Καλαμῶν. Εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 325 φ. Δ. Β. ὑπελογίσαμεν τὴν ἀπονεμητέαν σύνταξιν κλπ. βάσει πραγματικῆς συνταξίμου ὑπηρεσίας 30 ἐτῶν καὶ βαθμὸν Τμημ. Β' μὲ ὁλόκληρον τὴν διαφορὰν μεταξὺ τοῦ μισθοῦ Τμημ. Β' καὶ Τμημ. Α'. Ἐκ τυπογραφικῆς προφανῶς ἀβλεψίας δὲν ἀνεγράφη ἡ ὁλόκληρος διαφορὰ ὡς ὡσαύτως καὶ τὸ ποσὸν 204 ὡς βοήθημα τοῦ Ταμείου Ἀρωγῆς ἀντὶ τοῦ ἀναγραφέντος 154. Ἐὰν παραιτηθῆτε τῆς ὑπηρεσίας τὸν Ὀκτώβριον 1957 βάσει 31 ἐτῶν πραγματικῆς συνταξίμου ὑπηρεσίας δικαιοῦσθε σύνταξιν 1431 δρ., βοήθημα Ταμείου Ἀρωγῆς 222 δρ., μέρισμα 208 καὶ ἐφ' ἅπαξ βοήθημα 45539 δρ. Εἰς τὸν πίνακα προακτέων κατ' ἀρχαιότητα εἰς Τμημ. Α' εἶσθε ἐγγεγραμμένος ὑπ' ἀριθ. 310. Θεωρεῖται πιθανὴ ἡ προαγωγή σας μέχρι 31)12)56.

Παση̃λην Δαραμήλαν, δημ)λον Φιλαδελφειαν̃—Κιλκίς. Γνωρίσατέ μας τίνι τρόπῳ ἐγνωρίσαμεν ὑμῖν σχετικῶς μὲ τὴν ἀναδρομικὴν σας προαγωγήν.

Σπυρ. Καπελλίδην, δημ)λον Χρυσοβρέχης. Δὲν δυνάμεθα νὰ σᾶς ἀπαντήσωμεν περὶ τοῦ συνταξίμου τῆς ὑπηρεσίας σας ὡς ἀναπληρωτοῦ ἐὰν δὲν ἔχωμεν ὑπ' ὄψει ἔγγραφα διορισμοῦ καὶ ἀπολύσεως. Ἐφ' ὅσον ἀπωλέσατε ταῦτα ζητήσατε τὴν ἔκδοσιν ἀντιγράφων παρὰ τῆς ἐκδούσης τὰ πρωτότυπα ἀρχῆς ἢ τὰ Φ. Ε.Κ. εἰς ἃ τυχὸν ἐδημοσιεύθη ὁ διορισμὸς καὶ ἡ ἀπόλυσις. Γνωρίσατέ μας ἐὰν κατὰ τὸν συμμοριτοπόλεμον εἶσθε διωρισμένος.

Δ. Δ. δημ)λον Καλάμας. Ἵνα ὑπολογίσωμεν τὴν ἀπονεμητέαν σύνταξιν κλπ. τοῦ ὑπηρέτου τοῦ σχολείου σας βάσει τῆς τεθείσης ὑπ' ὄψει μας πραγματικῆς συνταξίμου ὑπηρεσίας δέον ὅπως μᾶς γνωρίσητε ἐὰν οὗτος λαμβάνῃ ἐπίδομα ἐξαντλήσεως ἱεραρχίας 10 ο)ο ἢ 20 ο)ο καὶ ἀπὸ ποίαν χρονολογίαν. Οὗτος ὡς καταλαμβανόμενος ὑπὸ τοῦ ὁρίου τῆς ἡλικίας τὴν 31)12)56 θὰ ἀπολυθῇ δι' ἀποφάσεως τοῦ Νομάρχου, δι' ἐγγράφου δὲ τοῦ Ἐπιθεωρητοῦ κοινοποιουμένου πρὸς τοῦτον ἀνακοινωθήσεται ἡ ἀπόλυσίς του αὐτῇ. Οὕτως ἀνεξαρτήτως τῆς κοινοποιήσεως ἡ μὴ αὐτῷ ἐγγράφου ἀπολύσεως δέον ὅπως ἀπὸ τῆς 1)1)1957 ἀπόσχῃ τῆς ἐκτελέσεως τῶν καθηκόντων του καθότι ἡ πέραν τῆς χρονολογίας ταύτης παρεχομένη ὑπηρεσία δὲν λογίζεται συντάξιμος οὔτε δὲ δικαιοῦται καὶ μισθοῦ.

Εὐγενίαν Τζώρτζη, δημ)σιαν, Μεσσήνην. Δικαιολογητικά σας διὰ τὴν ἐγερσιν τῆς ἀγωγῆς ἐλήφθησαν. Ἐν ᾧ ἀποσταλέντι κεκυρωμένῳ ἀντιγράφῳ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 949|3)5)54 ἐγγράφου τοῦ ἐπιθεωρητοῦ Δημοτ. Σχολ. Μεσσήνης δι' οὗ ἀνακοινοῦται ὑμῖν ἡ προαγωγή σας ἐκ τοῦ βαθμοῦ τοῦ Γραμματέως Β' εἰς τὸν τοιοῦτον τοῦ Γραμματέως Α' ἀνεγράφη προφανῶς ἐκ παραδρομῆς ὅτι ἡ ὑπ' ἀριθ. 45|9)12)52 πρᾶξις τοῦτου περὶ προαγωγῆς σας ἐδημοσιεύθη εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 84|6)5)45 Φ.Ε.Κ. Ἀνάγκη ὅπως ἀποστείλητε ἕτερον ἐπίσημον ἀντίγραφον ἐν ᾧ νὰ ἀναγραφῇ ὁ πραγματικὸς ἀριθμὸς καὶ χρονολογία Φ.Ε.Κ.

Ν. Π., δημ)λον Ἁγίας Τριάδος Κισάμου—Χανίων. Αἱ πράξεις τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας περὶ ἀναγνωρίσεως τοῦ χρόνου φοιτήσεως ἐν τοῖς Μονοταξίοις Διδασκαλείοις δὲν λαμβάνονται ὑπ' ὄψιν ὑπὸ τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου. Πρέπει νὰ ζητήσητε τὴν ἔκδοσιν πιστοποιητικοῦ βάσει τῶν ἀρχείων τοῦ μονοταξίου Διδασκαλείου Χανίων ἀπὸ τὴν Παιδαγωγικὴν Ἀκαδημίαν Λαρίσης παρὰ τῇ ὁποίᾳ τηροῦνται κατὰ τὰς πληροφορίας μας ταῦτα· (βλ. σχετικὸν ἄρθρον μας ὑπὸ τὸν τίτλον «Τὰ Μονοτάξια Διδασκαλεῖα» δημοσιευθὲν ἐν τῷ ὑπ' ἀριθ. 325 φ. Δ. Β.). Ἵνα ὑπολογίσωμεν τὴν ἀπονεμητέαν σύνταξιν κ.λ.π. δέον ὅπως γνωρίσητε ἀπὸ ποίας χρονολογίας λαμβάνετε ὁλόκληρον τὴν διαφορὰν μεταξὺ τοῦ μισθοῦ τοῦ Τμημ. Α' καὶ Διευθυντοῦ Β', ποῖον δὲ ἐπίδομα (10 ο)ο ἢ 20 ο)ο ἢ 1|2 διαφορᾶς) ἐλαμβάνατε πρὸ τῆς χρονολογίας ταύτης.

Ζαχ. Καρυωτάκην δημ)λον, Μαμμαίτου Μεραμβέλλου. Ἐφ' ὅσον ἐφοιτήσατε ἐν τῷ Μονοταξίῳ Διδασκαλείῳ Χανίων κατὰ τὸ σχολικὸν ἔτος 1923—24, δοθέντος ὅτι ὁ χρόνος φοιτήσεως εἰς ἅπαντα τὰ Μονοτάξια Διδασκαλεῖα εἶναι συντάξιμος μέχρι καὶ τοῦ 1925—26. (Βλ. σχετικὸν ἄρθρον μας ὑπὸ τὸν τίτλον «Τὰ Μονοτάξια Διδασκαλεῖα» δημοσιευθὲν ἐν τῷ ὑπ' ἀριθ. 325 φ. Δ. Β.) δὲν εἶναι ἀπαραίτητον ὅπως ἐπὶ τοῦ ἐκδοθέντος ὑπὸ τῆς Παιδαγωγικῆς Ἀκαδημίας Λαρίσης πιστοποιητικοῦ βάσει τῶν παρὰ ταύτῃ τηρουμένων ἀρχείων τοῦ ὡς ἄνω Μ.Δ. ἀναγραφῇ καὶ ἡ καταβολὴ μισθοῦ κατὰ τὸν χρόνον τῆς φοιτήσεώς σας.

Γεώργ. Δημόπουλον, δημ)λον Μάκρης—Τριπόλεως. Συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 9 τοῦ Ν. Δ. 3379)55 οἱ δημοδιδάσκαλοι ἐξελίσσονται βαθμολογικῶς μέχρι τοῦ Διευθυντοῦ Β' τάξεως. Ἡ σύνταξις κανονίζεται ἀναλόγως τοῦ βαθμοῦ ἐπιδόματος εὐδοκίμου παραμονῆς ἐν τῷ αὐτῷ βαθμῷ, (10 ο)ο, 20 ο)ο, 1|2 διαφορᾶς ἢ ὁλόκληρος διαφορὰ) ἐπιδόματος πολυετίας καὶ τῶν ἐτῶν τῆς συνταξίμου ὑπηρεσίας.

Μαρία Διονυσάτου, ν. δημ)σιαν Δαμουλιανάτα Κεφαλληνίας. Παραιτηθεῖσα τῆς ὑπηρεσίας τὸν Νοέμβριον 1956 μὲ πραγματικὴν συντάξιμον ὑπηρεσίαν 33 ἐτῶν καὶ 1 μηνός, βαθμοῦ Τμημ. Α' καὶ τὸ 1|2 διαφορᾶς ἀπὸ 1ουλίου 1956 δικαιοῦσθε σύνταξιν 1720 δρχ., βοήθημα Ταμείου Ἀρωγῆς 266 δρχ., μέρισμα 233 δρχ. καὶ ἐφ' ἅπαξ βοήθημα 50749 ἔρχ.

Νικόλ. Παρίτογλου καὶ Σπήλιον Γκλαβᾶ, δημ)λους Θηριοπέτρας Ἀλμωπίας. Αἱ ἀγωγαί σας ἐκδικάζονται τὴν 17 Δεκεμβρίου 1956 ὡς ἀνακοινοῦται διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 330 φ. Δ.Β.

Σοφία Τσόπελλα, δημ)σιαν Κυπαρισσίας. Ἡ ἀγωγή σας ἐκδικάζεται τὴν 21 Δεκεμβρίου 1956 ὡς ἀνακοινοῦται διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 330 φ. Δ. Β.

Κων)νον Φαγογένην, δημ)λον, Βέτσων—Κερκύρας. Κατὰ τὰς παρασχεθείσας πληροφορίας ὑπὸ τῆς Ἀρμοδίας Ὑπηρεσίας τοῦ Ὑπουργείου Ἐθνικῆς Παιδείας ἀναμένεται ἡ δημοσίευσις εἰς φ. Ε.Κ. κοινῆς ἀποφάσεως Ὑπουργῶν Οἰκονομικῶν καὶ Ἐθνικῆς Παιδείας περὶ ἐγκρίσεως δαπάνης μετὰ τὴν ὁποίαν ἐγγραφεμένης σχετικῆς πιστώσεως εἰς τὸν προϋπολογισμὸν θὰ ἐκδοθῇ ἔνταλμα πληρωμῆς τοῦ ἐνοικίου ὅπερ καὶ θὰ ἀποσταλῇ εἰς τὸ οἰκεῖον Δημόσιον Ταμεῖον διὰ τὴν καταβολὴν τούτου.

Μιχ. Μαλλιαρουδάκη, δημ)λον, Μαρωνίας—Σητείας. Δάνειον χορηγεῖται ἀπὸ τὸ Ταχυδρομικὸν Ταμιευτήριον μόνον διὰ ἐπισκευὴν ἢ συμπλήρωσιν οἰκίας οὐχὶ δὲ καὶ διὰ τὴν ἀνέγερσιν τοιαύτης. Μόνον τὸ Ταμεῖον Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων δύναται νὰ χορηγήσῃ καὶ δι' ἀνέγερσιν οἰκίας μελλοντικῶς διότι κατὰ τὴν παροῦσαν περίοδον χορηγοῦνται δάνεια μόνον εἰς τοὺς ἀπήρους. Δύνασθε νὰ ὑποβάλητε σχετικὴν αἴτησιν μετὰ τῶν νομίμων δικαιολογητικῶν ἀπὸ τοῦδε.

Ἠλίαν Παπαϊωάννου, δημ)λον, Ἑλληνόκαστρον—Τρικάλων. Διὰ τὴν ἔγερσιν τῆς ἀγωγῆς δέον ὅπως ἀποστείλητε τὰ πρωτότυπα τῶν ἐγγράφων προαγωγῆς καὶ ἀναδρομικῆς τοιαύτης ἢ ἐπίσημα ἀντίγραφα τούτων, κεκυρωμένα ὑπὸ τοῦ ἐκδόντος τὰ πρωτότυπα ἐπιθεωρητοῦ, ὡς καὶ βεβαίωσιν τοῦ ἐκκαθαριστοῦ τῶν ἀποδοχῶν περὶ τῆς ὀφειλομένης διαφορᾶς ἀποδοχῶν συμφώνως πρὸς τὰς παρασχεθείσας ὁδηγίας μας διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 315 φ. Δ.Β.

Β. Κ., δημ)σιαν, Θεσ)νίκην. Μετὰ τὸν θάνατον θήλεος δημοσίου ὑπαλλήλου δικαιοῦνται τοῦ ἐφ' ἅπαξ βοηθήματος τὰ ὑπὸ τοῦ ὀργανισμοῦ τοῦ Τ.Π.Δ.Υ. ὁριζόμενα πρόσωπα ἐφ' ὅσον θεμελιοῦται κατὰ τὸν ὀργανισμὸν τούτου τοιοῦτον δικαίωμα ἀποκλειομένου ἑνὸς τοιαύτη περιπτώσει οἱουδήποτε ἄλλου, ἔστω καὶ συγγενοῦς, προσώπου μὴ κατὰ τὸν νόμον δικαιούχου καὶ ἐὰν ἀκόμη καταλειφθῇ τὸ ἐφ' ἅπαξ βοήθημα διὰ διαθήκης ἐφ' ὅσον ὑπάρχουν τὰ ἐκ τοῦ νόμου δικαιοῦχα πρόσωπα. Μὴ ὑπαρχόντων ὅμως τῶν ἐκ τοῦ νόμου δικαιούχων προσώπων δύναται διὰ διαθήκης νὰ καταλειφθῶσιν αἱ κρατήσεις ὑπέρ οἱουδήποτε προσώπου, συγγενοῦς ἢ μή. Ἐὰν ἀπολυθῆτε τῆς ὑπηρεσίας λόγῳ νόσου μὴ ὀφειλομένης εἰς ταύτην, ἐφ' ὅσον θεμελιοῦται δικαίωμα συντάξεως, δικαιοῦσθε καὶ ἐπιδόματος κατ' ἐλάχιστον ὅριον 50 δραχμῶν ἐφ' ὅσον ὑπὸ τῆς Α.Σ.Υ.Ε. θέλει καθορισθῇ ποσοστὸν ἀνικανότητος πρὸς ἐργασίαν οὐχὶ ἔλαττον τοῦ 25 ο)ο.

Ἰωάννην Τζαννέτον, δημ)λον Βευτιάνων—Δακεδαίμονος. Ἵνα ὑπολογίσωμεν τὴν συντάξιμον ὑπηρεσίαν σας καὶ τὴν βάσει ταύτης ἀπονεμητέαν σύνταξιν κλπ. δέον ὅπως ἀποστείλητε ἐφ' ἁπλοῦ, καὶ εἰ δυνατὸν δακτυλογραφημένα ἀντίγραφα, τῶν ἐγγράφων διορισμοῦ καὶ ἀλλάεως καὶ ἀντίγραφον φύλλου Στρατολογικοῦ μητρώου, διευκρινίσητε δὲ ποῖον ἐπίδομα εὐδοκίμου παραμονῆς ἐχορηγήθη ὑμῖν ἀπὸ τῆς 2 1ουλίου 1956 1|2 διαφορᾶς ἢ 10 ο)ο καὶ εἰς ἣν περίπτωσιν σᾶς ἐχορηγήθη τὸ 10 ο)ο ἐὰν τοῦτο μετετράπη εἰς 1|2 διαφορᾶς καὶ ἀπὸ ποίας χρονολογίας.

Γ. Ἀργυρίου, δημ)λον Φελλίου—Γρεβενῶν. Ἵνα ἀπαντήσωμεν ἐπὶ τοῦ ἐρωτήματός σας δέον ὅπως μᾶς ἀποστείλητε πιστοποιητικὸν τῶν ὑπηρεσιακῶν σας μεταβολῶν.

Μαρίαν Σταμπουλῆ, δημ)σιαν Πέτρας. Νὰ ἀποστείλητε πληρεξουσιοδοτικὴν ἐπιστολὴν καὶ βεβαίωσιν τοῦ ἐκκαθαριστοῦ τῶν ἀποδοχῶν περὶ τῆς ὀφειλομένης διαφορᾶς συνταχθησομένην κατὰ τὰς παρασχεθείσας διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 315 φύλ. Δ.Β. ὁδηγίας μας.

στε νὰ ἀναλάβουν ὑπηρεσίαν.

Ἐπειδὴ ἐκ τοῦ διορισμοῦ τῶν ὡς ἄνω 360 νέων δημοδιδασκάλων δὲν θεραπεύονται πλήρως αἱ ἀνάγκαι τῆς Στοιχειώδους Ἐκπαιδεύσεως, καταβάλλομεν προσπαθείας πρὸς χορήγησιν καὶ ἄλλων πιστώσεων διὰ τὸν διορισμὸν σημαντικοῦ ἀριθμοῦ διδασκάλων καὶ ἐλπίζομεν τι τελικῶς θὰ ἐπιτύχωμεν τοῦτο.

Παραλλήλως πρὸς τὰς ὡς ἄνω ἐνεργείας μας ἐπιδιώκομεν καὶ τὴν αὔξησιν τῶν ὀργανικῶν θέσεων τῶν δημοδιδασκάλων, διὰ τῆς ἐξασφαλίσεως τῶν προϋποθέσεων τῆς πραγματοποιήσεως μέρους τῶν ἐκκρεμουσῶν παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ προτάσεων Ἱδρύσεως καὶ προαγωγῆς σχολείων, ὥστε προοδευτικῶς καὶ ἀναλόγως τῶν οἰκονομικῶν συνθηκῶν ὑφ' ἃς διατελεῖ ὁ προϋπολογισμὸς τοῦ Κράτους νὰ βελτιωθῇ σημαντικῶς ἡ ὑφισταμένη κατάστασις ἐν τῇ Στοιχειώδει Ἐκπαιδεύσει.

Ὁ Ὑπουργὸς
Π. Λεβαντῆς

Η ΜΕΤΕΚΠΑΙΔΕΥΣΙΣ ΕΝ ΔΡΑΣΕΙ

Ἡ ἐπιτροπὴ τάξεως τῶν ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ Ἀθηνῶν μετεκ)νων συναδέλφων, ἐν τῇ ἐπιθυμίᾳ της, ὅπως πλαισιώσῃ τὸ ὅλον πρόγραμμα τῆς μετεκπαιδεύσεώς των διὰ διαφόρων διαλέξεων, ὠργάνωσε καὶ καθιέρωσε σειρὰν τοιούτων, προσκάλεσε δὲ πρὸς τοῦτο διαφόρους προσωπικότητας καὶ ἐκτὸς τοῦ πανεπιστημίου.

Οὕτω μετὰ τὸν κ. Μέγαν, καθηγητὴν τῆς Λαογραφίας ἐν τῷ ἐνταῦθα Πανεπιστημίῳ καὶ τὸν Ἀκαδημαϊκὸν κ. Σ. Μελᾶν, οἵτινες ὡμίλησαν ἐπὶ θεμάτων τῆς εἰδικότητός των, παρεκλήθη ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς τοῦ Ὑπουργείου Παιδείας κ. Κ. Γεωργούλης, ὅπως δώσῃ διάλεξιν ἐνώπιον τῶν μετεκπ)νων, ἥτις καὶ ἐπραγματοποιήθη τὴν 14ην Δεκεμβρίου, μὲ θέμα «Ἡ ἔννοια τῆς ἐργασίας ἀπὸ παιδαγωγικῆς ἀπόψεως».

Ἡ διάλεξις αὕτη ἐγένετο εἰς τὴν νέαν αἴθουσαν τῆς μετ)σεως (Κεντρικὸν Πανεπιστήμιον), εἰς ἣν παρέστησαν ὁ Διευθυντὴς σπουδῶν τῶν μετεκπ)νων κ. Γ. Σακελλαρίου, ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς τῆς Διδασκαλικῆς Ὁμοσπονδίας κ. Κ. Λαζαρίδης, ὁ Γραμματεὺς τῆς μετεκπ)σεως κ. Ν. Κ. Βάσσος καὶ ἄλλοι συνάδελφοι.

Τὸν κ. Γεωργούλην παρουσίασεν ὁ κ. Σακελλαρίου, ἐξάρας τὴν προσωπικότητα καὶ τὸ ἔργον τοῦ κ. Γενικοῦ Γραμματέως, ὁ ὁποῖος ἀφοῦ ἐχαιρέτησε τὸν ἐπίσημον ἀκροατήριον καὶ τοὺς μετεκπαιδευομένους, ἐπραγματεύθη τὸ θέμα του.

Ἀξίζουν θερμὰ συγχαρητήρια εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν τῶν μετεκπαιδευομένων, ἥτις λίαν δραστηρίως κινεῖται ἐπ' ὠφελείᾳ αὐτῶν.

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΔΗΜΟΔΙΔΑΣΚΑΛΩΝ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΗΣ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΣ ΛΕΥΚΑΔΟΣ

'Αριθ. Πρωτ. 37

Π ρ ὸ ς
Τὸν κ. Πρόεδρον Ν.Ε.Κ.Α. Λευκάδος—'Ενταῦθα

Κύριε Πρόεδρε,

"Εχομεν τὴν τιμὴν νὰ γνωρίσωμεν ὑμῖν ὅτι ἐθεωρήσαμεν καθῆκον μας νὰ σᾶς ἀνακοινώσωμεν γραπτῶς τὰς ἀπόψεις τοῦ Συλλόγου μας, ὡς πρὸς τὸ μεγίστης σημασίας πρόβλημα τῆς καταπολεμήσεως τοῦ ἀναλφαβητισμοῦ, καθ' ὅσον, δυστυχῶς, οὐδεὶς ἐξ ἡμῶν τῶν ἀμεσώτερον ἐνδιαφερομένων καὶ προοριζομένων ν' ἀναλάβωσι τὸ βαρύτατον τοῦτο ἔργον, συμμετέχει ἐν τῇ ὑφ' ὑμᾶς 'Επιτροπῇ «καταπολεμήσεως ἀναλφαβητισμοῦ».

Τὸ Δ.Σ. καὶ τὰ μέλη τοῦ Συλλόγου μας, ἐκτιμῶσι δεόντως τὴν 'Εθνικὴν σημασίαν καὶ τὰς προσπαθείας τοῦ Κράτους, πρὸς ἐξάλειψιν τοῦ στίγματος τοῦ ἀναλφαβητισμοῦ. 'Απόδειξις τούτου, τὸ ὅτι πρὸ δύο μόλις ἐτῶν τὰ μέλη μας προσέφερον δωρεὰν τὰς ὑπηρεσίας των εἰς τὰ τμήματα ἀναλφαβήτων καὶ ἐπιμορφωτικά, ἐπὶ ὁλόκληρον σχολικὸν ἔτος.

Μετὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ Ν. Δ. 3094)12-10 54, αἱ διαθέσεις τῶν μελῶν μας οὐδόλως μετεβλήθησαν. 'Αντιθέτως μάλιστα μετὰ μεγαλυτέρας προθυμίας δεχόμεθα νὰ ἐργαζώμεθα ἐπὶ τρίωρον ἡμερησίως, μετὰ τὴν κοπιωδεστάτην ἐργασίαν τῆς ἡμέρας, δεδομένου ὅτι διὰ τοῦ ρηθέντος Ν.Δ. προβλέπεται ἀμοιβὴ τῆς προσφερομένης προσθέτου ὑπηρεσίας μας, ἥτις εἶναι δι' ἡμᾶς ἀναγκαιοτάτη πρὸς συμπλήρωσιν τῶν πενιχρῶν ἀπολαυῶν μας. Καίτοι θέλει εἶναι ἐξαντλητικὴ κυριολεκτικῶς ἡ ἐργασία μας εἰς νυκτερινὰ σχολεῖα, δεχόμεθα προθύμως νὰ καταβάλωμεν τὰς δυνάμεις μας, ἀναλογιζόμενοι τὰς εὐθύνας μας ἐναντι τοῦ "Εθνους. Θὰ ἐπιτύχωμεν διὰ τοῦ τιμίου ἱδρῶτος μας νὰ ἰσοφαρίσωμεν ἐν μέρει τὰς προνομιακῶς παραχωρουμένας ὑπὸ τῆς Πολιτείας εἰς συναδέλφους μας ἄλλων Κλάδων προσθέτους ἀπολαυάς, τὰς ὁποίας οὗτοι λαμβάνουσι διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ὑπηρεσίας τῆς ἁρμοδιότητός των.

Μετὰ λύπης ὅμως, εἴμεθα ὑποχρεωμένοι νὰ δηλώσωμεν ὑμῖν, μὲ τὴν παράκλησιν ὅπως ἀνακοινωθῇ εἰς τὰ μέλη τῆς ὑπὸ τὴν προεδρίαν ὑμῶν 'Επιτροπῆς ὅτι:

'Εχει ἐπικρατήσει, δυστυχῶς, καὶ καθιερωθῇ μονίμως ἡ ἀρχὴ καθ' ἣν μόνον ὁ δημοδιδάσκαλος ὄχι μόνον πρέπει νὰ προσφέρῃ δωρεὰν ὑπηρεσίας πάσης κρατικῆς δραστηριότητος, ἀλλὰ καὶ νὰ ἀποτιμᾶται ἡ προσφερομένη κυρία ὑπηρεσία του ὑποτιμητικῶς ἐν συγκρίσει πρὸς ἑτέρας κατηγορίας δημοσίων ὑπαλλήλων, πολλάκις μὲ κατώτερα προσόντα.

Οὕτω: ὄχι μόνον ἐπιφορτίζονται πρόσθετοι ὑπηρεσίαι τῶν 'Υπουργείων Προνοίας, 'Εσωτερικῶν, Οἰκονομικῶν κλπ. δωρεὰν εἰς τὸν δημοδιδάσκαλον, ἀλλὰ καὶ ἐπιβραβεύεται συστηματικῶς ἡ ἐκτέλεσις τῶν προαγωγῶν μας—ἐπὶ παραδείγματι: ἀπὸ 9)4)55 ἐξηγγέλθη Κυβερνητικὴ ἀπόφασις διὰ προαγωγὴν 126 συνολικῶς δημ)λων εἰς τὸν βαθμὸν Διευθυντοῦ Β' καὶ οὐδεὶς μέχρι σήμερον προήχθη! Τὸ παρεχόμενον εἰδικὸν ἐπίδομα εἰς τοὺς δημοδιδασκάλους εἶναι μικρότερον τοῦ παρεχομένου εἰς κλητῆρας ἑτέρων ὑπηρεσιῶν, δὲν ἀμειβόμεθα δι' ὑπερωριακῶς καταβαλλομένην ὑπηρεσίαν, καθημερινῶς καταφεύγουσιν καὶ δικαιώνανται—μόνον οἱ δημ)λοι—εἰς τὰ δικαστήρια διὰ τὴν ἐκτέλεσιν προαγωγῶν μας κλπ.

Τὴν πικρὰν αὐτὴν πεῖραν τοῦ παρελθόντος ἔχοντες πρὸ ὀφθαλμῶν καὶ ἀγόμενοι ἀπὸ τὴν πίστιν ὅτι Κράτος σύμπεροῦν καὶ ἐδραίωσις τοῦ μέλλοντος τοῦ "Εθνους δὲν δύναται παρὰ νὰ ἐδράζηται ἐπὶ καλῶς ὠργανωμένης Λαϊκῆς Παιδείας· ὅτι ὁμαλὴ λειτουργία τῆς στοιχειώδους ἐκπαιδεύσεως δὲν δύναται νὰ παραταθῇ ἐπ' ἄπειρον μὲ διδασκάλους ἠθικῶς καὶ ὑλικῶς περιφρονουμένους καὶ ὅτι καὶ ἡμεῖς αὐτοὶ ἔχομεν 'Εθνικὴν ὑποχρέωσιν νὰ πράξωμεν πᾶν τὸ δυνατὸν ὅπως τὸ ἐπίσημον Κράτος, μετέρχηται ἀλλοίαν, στοργικωτέραν πολιτικὴν ἔναντι τοῦ ζωτικῆς σημασίας διὰ τὸ "Εθνος θέματος, τὸ ὁποῖον καλεῖται Λ α ϊ κ ὴ Π α ι δ ε ί α, εἴμεθα ὑποχρεωμένοι, νὰ πειθαρχήσωμεν εἰς τὰς ἀποφάσεις τῶν ἀπὸ 10)6)56 καὶ 16)9)56 Γενικῶν Συνελεύσεων τῶν μελῶν μας καὶ τῆς ΚΗ' Γενικῆς Συνελεύσεως τοῦ Κλάδου μας καθ' ἃς ἀπεφασίσθη νὰ δεχθῶμεν προσφορὰν ὑπηρεσίας εἰς νυκτερινὰ σχολεῖα ὑπὸ τὸν ἀπαράβατον ὅρον τῆς καταβολῆς εἰς τὸ ἀκέραιον τῆς προβλεπομένης ὡριαίας ἀποζημιώσεως.

Τὸ ὅλον πρόβλημα τῶν ἀναλφαβήτων μελετᾶται ὑπὸ τῶν Συλλόγων καὶ ὑπὸ τοῦ Κλάδου μας ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν καὶ πρὶν ἢ τὸ 'Επίσημον Κράτος ἐπιληφθῇ τούτου. Διεπιστώθη, δυστυχῶς, ὅτι δὲν δύναται νὰ χαρακτηρισθῇ ὡς ἀποτελεσματικὴ οἱαδήποτε προσπάθεια αὐτιμετωπίσεώς του, ἄνευ ἀναλόγου πρὸς τὸ μέγεθός του κρατικῆς ἢ ἐξ ἑτέρας προελεύσεως, πιστώσεως.

'Ανακεφαλαιοῦντες δηλοῦμεν ὅτι ἡμῶν πρωτίστως εἶναι ἐπιθυμία ἡ ἐξάλειψις τοῦ ἀναλφητισμοῦ καὶ δεχόμεθα νὰ καταβάλωμεν τὰς ἀπαιτουμένας δυνάμεις καὶ μόχθους, ὑπὸ μὴν προϋπόθεσιν ὅτι θέλει τηρηθῇ ἡ ὑπὸ τοῦ Κράτους (καὶ οὐχὶ ὑφ' ἡμῶν) θεσπισθεῖσα σχετικὴ Νομοθεσία, ὄχι μόνον ὡς πρὸς τὰ καθήκοντά μας, ἀλλὰ καὶ ὡς πρὸς τὰ δικαιώματά μας, διότι τοῦτο ἀπαιτεῖ τὸ συμφέρον τῆς Λαϊκῆς Παιδείας καὶ τοῦ "Εθνους.

Μετὰ τοῦ προσήκοντος Σεβασμοῦ

'Ο Πρόεδρος — 'Ο Γραμματεύς
Εὐστ. Δευτεραῖος — 'Απ. Φίλιππας

ΠΑΡΑΚΛΗΣΙΣ

Παρακαλοῦνται καὶ αὖθις οἱ συνάδελφοι οἱ ἔχοντες ἀναπηρίαν κάτω τῶν 25 ο)ο καθὼς καὶ οἱ βοηθητικοὶ τοῦ στρατεύματος, ὅπως γνωρίσωσι τὰ στοιχεῖα των εἰς τὴν 'Ομοσπονδίαν (ὀνοματεπώνυμον, διεύθυνσιν, ποσοστὸν ἀναπηρίας κλπ.).

ΠΑΡΑΚΑΛΟΥΝΤΑΙ οἱ κ. κ. Δημοδιδάσκαλοι καὶ Δημοδιδασκάλισσαι ὑπηρετοῦντες εἰς χωρία φέροντα τὸ ὄνομα 'Αργυριά, 'Αργύριον, 'Αργύρι, 'Αργιλιά, 'Αγριλιά, 'Αγρίδι καὶ πᾶν οἱοδήποτε συνωφὲς ὄνομα νὰ ἐρευνήσουν καὶ νὰ μᾶς πληροφορήσουν ποῖοι εἶναι οἱ ἐπιζῶντες συγγενεῖς ἑνὸς 'Ιωάννου Παναγιωτοπούλου γεννηθέντος τὴν 29 'Ιανουαρίου 1872, υἱοῦ τοῦ Δημητρίου καὶ τῆς Αἰκατερίνης. Εἰδοποιοῦνται οἱ κ. κ. Δημοδιδάσκαλοι ὅτι ἐκ τῆς ἐνεργείας των ταύτης θὰ παράσχουν πολυτίμους ὑπηρεσίας εἰς τὴν οἰκογένειαν Παναγιωτοπούλου ἀλλὰ καὶ εἰς τὸ κράτος, διότι θὰ εἰσέλθῃ εἰς τὴν 'Ελλάδα ἐπαρκὲς ποσὸν συναλλάγματος.

Γραφεῖον ἐκκαθαρίσεως Κληρονομιῶν 'Εξωτερικοῦ 'Ανδρέου Φ. Καββαδία, Τέως Πρωτοδίκου—Δικηγόρου, 'Οδὸς Χαλκοκονδύλη 35, 'Αθήνας.

ΝΕΚΡΟΛΟΓΙΑΙ

ΗΛΕΚΤΡΑ ΓΚΟΤΣΗ-ΣΠΑΝΟΥ

Διδασκάλισσα 'Αργολίδος

"Ακαιρα κι' ἀνέλπιστα ἔσβυσε ἡ γλυκειά σου μορφὴ στὸ γλυκοχάραμα τῆς 7ης Νοεμβρίου. "Εσβυσες τὴν ὥρα ἐκείνη ποὺ τὰ πουλιὰ καὶ τὰ λουλούδια ἀρχίζουν τὸ θεϊκό τους τραγούδι.

Τὸ γλυκὸ πρόσωπό σου σὰ θεία μορφὴ φωτιζόταν μπροστὰ στὸν ἥλιο καὶ στὰ σύγνεφα τῆς ζωῆς. Στὰ φωτεινά σου μάτια καθρεφτιζότανε ἡ λευκότητα τῆς ψυχῆς σου καὶ στὰ ἀθῶα σου χείλη ἡ ἀγνότητα τῆς καρδιᾶς σου. Τὰ ψυχικά σου στολίδια σὰ διαμάντια φαντάζανε ὧρες ὧρες παράξενα ἀνάμεσά μας. Στὸ μεγαλεῖο τῆς καλωσύνης σου κανεὶς δὲν ἀρνιόταν νὰ προσκυνήσῃ. Μέσα στὸ αἷμα σου ἔφερνες τὸν ἀσύγκριτο χαρακτῆρα τῆς γενιᾶς σου. Κόρη γιατροῦ, γεννήθηκες στὴν Τριφυλία ἐδῶ καὶ τριάντα χρόνια κι' ἀκολούθησες τὰ πνευματικά μονοπάτια τῆς οἰκογενείας σου. Δασκάλα δὲν ἔγινες ἐσύ μὲ τοῦ χρόνου τὸ πέρασμα, μὰ γεννήθηκες τέτοια. 'Αρχισες τὶς σπουδές σου στὴν 'Ακαδημία μὲ σύντροφο τὴν ἀριστεία, γιὰ νὰ φθάσῃς στὴν Πανεπιστημιακὴ μετεκπαίδευσι καὶ νὰ γυρίσῃς ἔτσι πάνοπλη πίσω στὸ σχολεῖο γιὰ τὸ θεῖο σου ἔργο. Τὸ σχολεῖο κι' ἡ ζωή σου. Στὴ θεία ματιά σου π' ἀγκάλιαζε στοργικὰ τὰ παιδιὰ σου πειθαρχοῦσαν τὰ πάντα. Καὶ κεῖ στὸ ἴδιο μονοπάτι τῆς ζωῆς σου συνάντησες τὸν ἄνθρωπο τῶν ὀνείρων σου. 'Εκεῖνον ποὺ οἱ στοχασμοί του πλάτειναν καὶ γιγάντωναν κοντά σου. 'Αγνὴ κι' ἀκέραια ἡ προσφορά σας στὸ βωμὸ τῆς ἀγάπης κάνατε τὴ ζωή σας τραγούδι. "Ομως ἀλλοίμονο, ἡ μοῖρα σᾶς φθόνησε καὶ σᾶς χώρισε καὶ τὸ τραγούδι τῆς εὐτυχίας σας, ἔγινε φρικτὸ μοιρολόγι τοῦ πόνου.

—'Απ' τὴ Μακεδονία ὡς τὸ Μωριὰ ποὺ πέρασες ἡ μορφή σου θὰ μένῃ βαθειὰ χαραγμένη στὴν ψυχὴ ὅλων ἐκείνων, ποὺ γνώρισαν τὴν ὁλοκληρωμένη προσωπικότητά σου. Τὰ ἰδιαίτερα πνευματικά σου χαρίσματα, ἡ καθ' αὐτὸ 'Ελληνοπρεπὴς καὶ Χριστιανικὴ ἀγωγή σου καὶ τὸ ὑπέροχον ἦθος σου γενικῶς, θὰ συμβολίζουν στὸ πέρασμα τοῦ χρόνου τὸν ἰδανικὸ τύπο τῆς Διδασκαλίσσης ποὺ ἔδωσε τὰ πάντα γιὰ τὸ παιδὶ καὶ τὸ πνεῦμα. Δικαίως οἱ προϊστάμενοί σου σὲ εἶχαν πάντα ὡς ὑπόδειγμα.

"Εφυγες ἀγαπημένη μας 'Ηλέκτρα στὸ ἄνθος τῆς ἡλικίας σου καὶ πρὶν ἀκόμη τελειώσῃς τὸ θεῖο σου ἔργο. "Ομως ἡ συμβολή σου στὴν 'Ελληνικὴ Παιδεία καὶ τὴν 'Ελληνικὴ κοινωνία εἶναι φωτεινὴ καὶ ἡ συγκροτημένη μορφή σου σὰν πρότυπο θὰ εἶναι γιὰ μᾶς ὁδηγός. 'Οδηγὸς γιὰ κάθε ὥριατο καὶ ὑψηλό

"Ας εἶναι ἐλαφρὸ τὸ χῶμα τῆς 'Αττικῆς ποὺ σὲ σκεπάζει κι' ἂς χύσῃ ὁ Πανάγαθος βάλσαμο παρηγοριᾶς στὶς πληγωμένες καρδιὲς τῶν δικῶν σου.

'Αναστασία Βαρδακώστα-Μακρυγιάννη
Διδασκάλισσα

*

ΔΩΡΟΘΕΑ ΜΑΚΡΟΠΟΥΛΟΥ

Τὴν 11ην Δεκεμβρίου ἐγένετο ὑπὸ τῆς Διδ. 'Ομοσπονδίας ἡ κηδεία τῆς ἀποβιωσάσης διδλίσσης Δράμας Δωρ. Μακροπούλου εἰς τὸ Γ' Νεκροταφεῖον 'Αθηνῶν. Τὴν κηδείαν παρηκολούθησαν τὰ μέλη τοῦ Δ. Σ. τῆς 'Ομοσπονδίας, ὁ τέως Δ)ντὴς Στοιχ. κ. Ἰ. Φώτιος, ἡ ἀντ)δρος τοῦ ἐνταῦθα διδ. συλλόγου Πειραιῶς καὶ πολλοὶ συνάδελφοι ὑπηρετήσαντες εἰς Δράμαν. Κατέθεσαν στεφάνους ὁ Σύλλογος Δράμας, ἡ Διδ. 'Ομοσπονδία καὶ ὁ 'Εθν. Σύλλογος Πειραιῶς. 'Εκκλησιαστικὸν ἐξεφώνησεν ὁ συνάδ. κ. Σπυρ. Ὡρολογᾶς. 'Η δὲ ἀντιπρόεδρος τοῦ 'Εθν. Συλλόγου Πειραιῶς κ. Ἑλένη Καραντάνη κατὰ τὴν κατάθεσιν τοῦ στεφάνου τοῦ 'Εθνικοῦ Συλλόγου Πειραιῶς εἶπε τὰ ἑξῆς:

'Αείμνηστη Συνάδελφος,

"Αγνωστη εἶσαι σὰν πρόσωπο γιὰ μᾶς, μὰ χίλιες φορὲς γνωστὴ ἀφοῦ δούλεψες, ἱδρωσες καὶ μόχθησες στὸ ἴδιο ἐργαστῆρι ὅπως κι' ἐμεῖς.

Ξέρουμε καλὰ τοὺς πόνους σου καὶ τὶς ἀγωνίες σου γιὰ νὰ διαμορφώσῃς καὶ διαπλάσῃς τὶς ἁπαλὲς παιδικὲς ψυχὲς ποὺ ἔπεσαν στὰ χέρια σου.

Καὶ τὸ ὅτι πέτυχες, δσα πετυχαίνουν ὅλοι οἱ ἐργάτες τοῦ σχολείου οἱ δασκάλοι, εἶναι βέβαιον καὶ ἀναμφισβήτητον. "Εφτιασες ἀνθρώπους μὲ 'Εθνικὴ συνείδησι, μὲ Χριστιανικὴ πίστι, μὲ ἀγάπη καὶ στοργὴ γιὰ τοὺς γονεῖς τους καὶ τοὺς συνανθρώπους τους.

'Αλλὰ καὶ ἔξω ἀπὸ τὸ σχολεῖο ὅπου ἐπέρασε ἡ εὐεργετικὴ πνοή σου δὲν διστάζουμε νὰ τὸ σκεφθοῦμε καὶ νὰ τὸ πιστέψουμε ὅτι ἀσκόρπισες, τὰ πλούσια δῶρα τῆς ψυχῆς σου στὴν κοινωνίαν ποὺ καὶ ἐκεῖ ἀσφαλῶς ἔκαμες τὸ καθῆκον σου.

Δὲν ξέρουμε ἂν εἶχες σπίτι ἡ οἰκογένεια, ξέρουμε ὅμως ὅτι κάθε πρωῒ ἀνοιγε τὴν ἀγκαλιά του καὶ σ' ἐσφιγγε καὶ σὲ χάϊδευε ἕνα σπίτι μεγάλο, στοργικό, θερμὸ μὲ πλῆθος παιδιά, τὸ σχολειό σου μὲ τὰ παιδιά σου.

'Εκατοντάδες μάτακια σὲ κοίταζαν στοργικὰ καὶ περίμεναν ἀπὸ τὸ στόμα σου ν' ἀκούσουν τὴ θεία μουσική, τὰ λόγια τὰ μαγικὰ ποὺ ξέρει κάθε δασκαλικὴ ψυχὴ νὰ λέῃ.

'Ο θάνατος γενικὰ εἶναι πολὺ σκληρὸς καὶ συγκινεῖ βαθύτατα.

Μὰ σήμερα σὰν διαβάσαμε στὴν ἐφημερίδα τὴν εἴδησι ὅτι κηδεύεται ἡ συνάδελφος τοῦ 13ου Δημοτικοῦ Σχολείου Δράμας Δωροθέα Μακροπούλου μόνο ἀπὸ συναδέλφους, τὴν Διδασκαλικὴ 'Ομοσπονδία, συγκινηθήκαμε ἰδιαίτερα καὶ λυπηθήκαμε τόσο πολὺ γιατὶ δὲν εἶχες τὴν τύχη τουλάχιστον ἀφοῦ φεύγεις τόσο γρήγορα ἀπὸ τὴν ἐπίγεια τούτη ζωὴ νὰ βρίσκεσαι στὴν πόλι σου, κοντὰ στὰ παιδιά σου νὰ σὲ συνοδεύσουν στὴν τελευταία κατοικία σου καὶ νὰ ἀποτίσουν τὸν ὀφειλόμενον φόρον τιμῆς στὴ δασκάλα τους. Κάθε δάσκαλος καὶ δασκάλα μὰ καὶ κάθε συναισθηματικὸς ἄνθρωπος ποὺ θὰ διαβάσουν τὴν ἀγγελία αὐτὴ θὰ συγκινηθοῦν γι'αὐτὸ καὶ θὰ ποῦν. Ξένην ξένοι κηδεύουσι.

'Ο 'Εθνικὸς Σύλλογος Πειραιῶς θεωρήσαμε ὑποχρέωσίν μας καὶ καθῆκον μας νὰ ἔρθουμε σήμερα κοντά σου καὶ νὰ σοῦ φέρωμε μαζὶ μὲ τὴ θλῖψι μας καὶ τὴν συγκίνησί μας καὶ λίγα λουλούδια ποὺ εἶναι ἐκδήλωσις σεβασμοῦ καὶ ἀγάπης πρὸς τὴν δασκαλικὴ ψυχή σου.

Μαζὶ μὲ τοὺς δικούς μας μακαρισμοὺς ἂς σὲ συνωδεύσουν καὶ οἱ μυριόστομοι μακαρισμοὶ τῶν ἀνθρώπων ποὺ ἐθημιούργησες.

Αἰωνία σου ἡ μνήμη.

ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΝΟΜΟΥ ΔΡΑΜΑΣ

'Αριθ. Πρωτ. 81

'Εν Δράμᾳ τῇ 15)12)56

Π ρ ὸ ς
τὴν Διδασκαλικὴν 'Ομοσπονδίαν 'Ελλάδος — Εἰς 'Αθήνας

'Ο Διδασκαλικὸς Σύλλογος Νομοῦ Δράμας θεωρεῖ ὑποχρέωσίν του ὅπως ἐκφράσῃ πρὸς ὑμᾶς τὰς θερμὰς αὐτοῦ εὐχαριστίας, διότι συμπαρεστάθητε παντοιοτρόπως κατὰ τὴν μακροχρόνιον ἀσθένειαν τῆς δημ)σσης Δωροθέας Μακροπούλου μέλους τοῦ Συλλόγου μας καὶ διότι ἐτιμήσατε ταύτην κατὰ τὴν ἐκφορὰν τῆς κηδείας της.

Μετὰ συναδελφικῶν χαιρετισμῶν

'Ο Πρόεδρος — 'Ο Γεν. Γραμματεὺς
Π. Σπανὸς — Χ. Παπαδόπουλος

ΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΜΑΣ

ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΙΔΡΥΜΑΤΟΣ ΚΡΑΤΙΚΩΝ ΥΠΟΤΡΟΦΙΩΝ

Τὸ Ἵδρυμα Κρατικῶν Ὑποτροφιῶν ἔχει προκηρύξει διαγωνισμὸν πρὸς ἀποστολὴν ὑποτρόφων εἰς τὸ Ἐξωτερικόν. Ἐξ αὐτῶν 2 προορίζονται διὰ τὴν εἰδίκευσιν εἰς τὰ Παιδαγωγικὰ καὶ 2 διὰ τὴν εἰδίκευσιν εἰς Νηπιαγωγεῖα. Ἡ διάρκεια τῶν ὑποτροφιῶν εἶναι ἀπὸ 10—34 μῆνας. Οἱ ὑποψήφιοι πρέπει νὰ εἶναι μόνιμοι δημόσιοι ὑπάλληλοι ἐν τῇ δημοσίᾳ ἐκπαιδεύσει καὶ ἡλικίας μέχρι 38 ἐτῶν, ἀνεξαρτήτως φύλου.

Διὰ τὰ παιδαγωγικὰ τὰ ἀντικείμενα ἐξετάσεως εἶναι : Α) Γραπτῶς : 1) Ἐκ τῆς Γενικῆς Παιδαγωγικῆς : α) Μορφωτικαὶ κοινότητες, β) Ἀτομικὴ καὶ κοινωνικὴ ἀγωγή. 2) Ἐκ τῆς ψυχολογίας : α) Ψυχολογία τοῦ μαθητοῦ τοῦ Δημοτικοῦ Σχολείου (6—12 ἐτῶν), β) Συμβολὴ τῆς ψυχολογίας εἰς τὴν διδακτικὴν μέθοδον. 3) Ἔκθεσιν ἀναφερομένην εἰς τὴν παρ' Ἕλλησι ἐκπαίδευσιν κατὰ τὸν ιη καὶ ιθ αἰῶνα. ***Β) Προφορικῶς :*** Εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 1 ἀντικείμενον τῶν γραπτῶν ἐξετάσεων. ***Διὰ τὰ Νηπιαγωγεῖα τὰ ἀντικείμενα ἐξετάσεως εἶναι : Α) Γραπτῶς :*** 1) Ἔκθεσις, 2) Ψυχολογία Παιδὸς (προσχολικὴ καὶ πρώτη σχολικὴ περίοδος), 3) Ἀγωγὴ προσχολικῆς ἡλικίας (τρόπος καὶ μέσα ἀγωγῆς). ***Β) Προφορικῶς :*** Εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 3 ἀντικείμενον τῶν γραπτῶν ἐξετάσεων.

Εἶναι γλῶσσαι : Ἀγγλική, Γαλλική, Γερμανική.

ΣΗΜ.—Διὰ περισσοτέρας πληροφορίας δύνανται οἱ ἐνδιαφερόμενοι νὰ ἀποτανθῶσιν πρὸς τὰ Γραφεῖα τοῦ Ι.Κ.Υ. (Λεωφόρος Ἀμαλίας ἀρ. 52), Ἀθήνας.

ΒΡΑΒΕΥΣΙΣ ΔΗΜ)ΛΩΝ ΠΑΡΑ ΤΗΣ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ ΑΘΗΝΩΝ

Ἡ Ἀκαδημία Ἀθηνῶν κατὰ τὴν πανηγυρικὴν αὐτῆς συνεδρίαν τῆς 27 Δ)βρίου ἐ.ἔ. ἀπένειμε τὰ κάτωθι βραβεῖα εἰς δημ)λους :

1) Βραβεῖον δραχ. 6.000 εἰς τὸν δημ)λον τοῦ Δημ. σχολείου Βουνιχώρας Φωκίδος Χριστόφορον Μούσιον, διὰ τὴν δενδροφύτευσιν χώρων πέριξ τοῦ σχολείου καὶ διότι διὰ ὁμιλιῶν καὶ συμβουλῶν του μετέδωσε εἰς τοὺς κατοίκους καὶ μαθητὰς τὸν ἐνθουσιασμὸν καὶ τὴν ἀγάπην διὰ τὸ πράσινον.

2) Βραβεῖον δρ. 4.000 εἰς τὸ ὡς ἄνω σχολεῖον Βουνιχώρας διὰ τὴν δημιουργίαν δενδροστοιχίας ἐπὶ τῆς ἀμαξιτῆς ὁδοῦ καὶ τὴν ἀναδάσωσιν τοῦ χώρου περὶ τὸ σχολεῖον.

ΔΙΑΛΕΞΕΙΣ

Τὴν 30ην Ἰανουαρίου ἐ. ἔ., ἑορτὴν τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν καὶ ὥραν 11ην π.μ. εἰς τὴν μεγάλην αἴθουσαν τοῦ «Παρνασσοῦ» ὁ Α' Σύλλογος Δημοδιδασκάλων Ἀθηνῶν ὀργανώνει πανηγυρικὸν ἑορτασμὸν τῆς ἑορτῆς τῶν γραμμάτων, εἰς τὸν ὁποῖον θὰ μετάσχουν ὅλοι οἱ ἐκπαιδευτικοὶ καὶ οἱ ἄνθρωποι τῶν γραμμάτων.

Ὁμιλητὴς θὰ εἶναι ὁ Γενικὸς Ἐπιθεωρητὴς τῆς Στοιχειώδους Ἐκπαιδεύσεως κ. ***Εὐάγγελος Παπαϊωάννου*** μὲ θέμα : ***«Οἱ Τρεῖς Ἱεράρχαι καὶ ἡ Ἑλληνοχριστιανικὴ Παιδεία».***

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΤΗΣ ΠΑΙΔΕΙΑΣ κ. ΛΕΒΑΝΤΗΣ ΘΑ ΑΠΟΣΧΗ ΕΠΙ ΜΗΝΑ ΤΩΝ ΚΑΘΗΚΟΝΤΩΝ ΤΟΥ

Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Παιδείας κ. Π. Λεβαντῆς διὰ λόγους ὑγείας θὰ ἀπόσχῃ ἐπὶ μῆνα ἐκ τῶν καθηκόντων του πρὸς ἀνάπαυσιν. Παρὰ τῆς Κυβερνήσεως ὡρίσθη ἀναπληρωτής του διὰ τὸ χρονικὸν τοῦτο διάστημα ὁ Ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν κ. Δ. Μακρῆς.

Η ΑΝΑΣΥΝΘΕΣΙΣ ΤΟΥ ΚΥΣΣΕ

Δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας κ. Π. Λεβαντῆ τὸ Κ.Υ.Σ.Σ.Ε. ὡρίσθη ὡς ἑξῆς διὰ τὴν διετίαν ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου 1957 μέχρι 31 Δεκεμβρίου 1958.

Τακτικὰ μέλη : Κ. Γκολφινόπουλος Ἀρεοπαγίτης, Γ. Ζομπανάκης, Δ. Χατζῆς, Γρ. Καρύδης, ἐκπαιδ. σύμβουλοι καὶ Θ. Ἀντωνόπουλος αἱρετὸς ἐκπαιδευτικὸς σύμβουλος Στοιχειώδους.

Ἀναπληρωματικὰ μέλη : Β. Μακρῆς, Ἀθ. Παπακωνσταντίνου, Ἀνδρέας Παπαγεωργακόπουλος, Π. Γεωργοῦντζος καὶ Δ. Γκιζελῆς.

ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΔΗΜΟΔΙΔΑΣΚΑΛΟΥΣ ΤΩΝ ΜΟΥΣΟΥΛΜΑΝΙΚΩΝ ΣΧΟΛΕΙΩΝ

Ἡ Διοίκησις τῆς Ὁμοσπονδίας κατόπιν τηλ)ματος τοῦ Διδ. Συλλόγου Ξάνθης ἐπεσκέφθη τὸν κ. Γεν. Γραμματέα τοῦ Ὑπουργείου Παιδείας καὶ παρακάλεσε τοῦτον ὅπως οἱ δημ)λοι τῶν μουσουλμανικῶν σχολείων μὴ ἐργασθῶσι κατὰ τὰς ἑορτὰς τῶν Χριστουγέννων. Ὁ κ. Γενικὸς ὑπεσχέθη νὰ συζητήσῃ τὸ θέμα τοῦτο μετὰ τοῦ κ. Γενικοῦ Ἐπιθεωρητοῦ τῶν μειονοτικῶν σχολείων.

Η ΣΥΓΚΛΗΣΙΣ ΤΟΥ ΕΠΟΠΤΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΤΗΣ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣ

Συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 28 τοῦ Καταστατικοῦ τῆς Διδ)κῆς Ὁμοσπονδίας συνῆλθε τὴν 9ην Ἰανουαρίου τὸ Ἐποπτικὸν Συμβούλιον, ἵνα διενεργήσῃ τὸν καθιερωμένον Οἰκονομικὸν καὶ Διοικητικὸν ἔλεγχον τοῦ ἔργου τῆς Διοικήσεως τῆς Ὁμοσπονδίας διὰ τὸ πρῶτον ἑξάμηνον τοῦ συνδικαλισεικοῦ ἔτους 1956—57.

ΔΩΡΕΑ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΝ ΤΗΣ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣ

Ὁ κ. Μιχ. Σκαράκης κατόπιν ἐντολῆς τῆς οἰκογενείας τοῦ ἀειμνήστου Καραγιάννη, χάρισε γιὰ τὴ βιβλιοθήκη τῆς Ὁμοσπονδίας δέκα ἑπτὰ τόμους τοῦ τόσο πολυτίμου περιοδικοῦ «Ἑρμῆς» τὸ ὁποῖο ἐπὶ δύο δεκαετηρίδες περίπου ἐξέδιδε ὁ γνωστότατος στὸν κλάδο γιὰ τὶς πνευματικές του ἱκανότητες καὶ τὴ συνδικαλιστική του δράση ἀείμνηστος δημ)λος Ἀντώνιος Καραγιάννης.

Ἡ Διοίκησις τῆς Ὁμοσπονδίας αἰσθάνεται τὴν ὑποχρέωσιν ὅπως καὶ ἀπὸ τὶς στῆλες τοῦ Διδ. Βήματος εὐχαριστήσῃ τὸν κ. Σκαράκη καὶ τὴν οἰκογένειαν τοῦ ἀειμνήστου Ἀντ. Καραγιάννη, γιὰ τὴ δωρεά τους αὐτή.

Η ΑΝΑΚΗΡΥΞΙΣ ΤΩΝ ΑΙΡΕΤΩΝ ΕΚΠΑΙΔ)ΚΩΝ ΣΥΜΒΟΥΛΩΝ

Τὸ Ἐκπαιδευτικὸν Συμβούλιον κατὰ τὴν ἐν ὁλομελείᾳ συνεδρίασιν αὐτοῦ τῆς 8)1)1956 παρόντων καὶ τῶν Διευθυντῶν τῆς Μέσης καὶ Στοιχειώδους κ. κ. Λ. Καρασμάνη καὶ Θ. Φωτεινοπούλου προέβη εἰς τὴν ἀνακήρυξιν τῶν ἐκλεγέντων κατὰ τὰς ἀρχαιρεσίας τῆς 9 Δεκεμβρίου 1956 αἱρετῶν Ἐκπαιδευτικῶν Συμβούλων ὡς κάτωθι :

Ἀνεκηρύχθησαν

Στοιχειώδους : Τακτικὸς ὁ κ. Νικ. Δημητροκάλλης τοῦ προτύπου Δημοτικοῦ σχολ. Β' Περιφ. Ἀθηνῶν καὶ ἀναπληρωματικὸς ὁ κ. Ἀθαν. Σιῶζος, 4ου Δημοτικοῦ σχολείου Κοζάνης.

Μέσης : Τακτικὸς ὁ κ. Π. Παπασπύρου Γυμνασιάρχης τοῦ Γυμνασίου Παλ. Φαλήρου καὶ ἀναπληρωματικὸς ὁ κ. Νικ. Γαλάνης Γυμνασιάρχης τοῦ Β' Γυμνασίου Θηλέων Θεσσαλονίκης.

Ο κ. ΜΑΣΤΟΡΑΚΟΣ ΕΥΧΑΡΙΣΤΕΙ ΤΟΥΣ ΚΑΛΟΥΣ

Θεωρῶ ὑποχρέωσή μου νὰ εὐχαριστήσω θερμῶς ὅλους τοὺς συναδέλφους, οἱ ὁποῖοι μὲ τίμησαν μὲ τὴν ψῆφο των στὶς ἐκλογὲς τῆς 9 Δεκεμβρίου 1956 γιὰ τὴν ἀνάδειξη αἱρετοῦ Ἐκπαιδευτικοῦ Συμβούλου.

Παναγ. Μαστοράκος

ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΑΙ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΚΛΑΔΟΝ ΤΟΥ κ. ΕΞΑΡΧΟΠΟΥΛΟΥ

Εὐχαριστῶ θερμῶς ἅπαντας τοὺς ἀγαπητούς συναδέλφους, τοὺς τιμήσαντάς με διὰ τῆς ψήφου των, κατὰ τὰς τελευταίας ἐκλογὰς πρὸς ἀνάδειξιν τοῦ Αἱρετοῦ τοῦ Κλάδου.

Παρακαλῶ πάντας, ὅπως περιβάλωσι μὲ τὴν ἀγάπην καὶ ἐμπιστοσύνην των τὸν ἐκλεγέντα Αἱρετόν μας, ἵνα δυνηθῇ οὗτος νὰ ἐπιτελέσῃ τὴν ὑψηλὴν καὶ λεπτὴν ἀποστολήν του παρὰ τῷ Ἀρείῳ Πάγῳ τῆς Ἐκπαιδεύσεως ἐπ' ἀγαθῷ Ἐθνικῆς Παιδείας καὶ Κλάδου μας.

Μὲ ἄπειρον ἀγάπην

Ὁ εὐχαριστῶν

Γεώργιος Ἐξαρχόπουλος

ΑΡΧΑΙΡΕΣΙΑΙ ΣΥΛΛΟΓΩΝ

Ὀρεστιάδος. Κων)νος Βασιλειάδης Πρόεδρος, Κων)νος Σεβρίδης Ἀντιπρόεδρος, Σουλτάνα Τσικριτκώνη Γεν. Γραμματεύς, Παντελὴς Καρασαββίδης Ταμίας, Ἀντών. Παχείδης, Γ. Παπαθανασίου καὶ Λ. Κουκουλομμάτης Μέλη.

Τριφυλίας. Ἀντών. Συριόπουλος Πρόεδρος, Σπυρίδων Γαλανόπουλος Ἀντιπρόεδρος, Γεώργιος Σωτηρόπουλος Ταμίας, Βασιλικὴ Μπιτζώρη Γραμματεύς, Βασίλειος Ἀρβανίτης μέλος.

Σιντικῆς. Γεώργιος Λιάος Πρόεδρος, Ἀναστάσιος Κωνσταντᾶς Ἀντιπρόεδρος, Μαρία Οὐζούνη Γεν. Γραμματεύς, Γεώργιος Τζαννιδάκης Ταμίας, Ἐμμ. Πεδιαδίτης, Κων)νος Τίλλης καὶ Δημήτριος Λουκᾶς μέλη.

Τήνου. ***α) Διοικητικόν.*** Γεώργ. Γρυπάρης Πρόεδρος, Θεόδωρος Δάμης Ἀντιπρόεδρος, Ἀντ. Ἀλβέρτης Γραμματεύς, Χρ. Μαυρουδῆς Ταμίας, Αἰκατ. Μαλλᾶ Μέλος.

β) Ἐποπτικόν. Βασ. Κωνσταντινίδης, Μαρία Ψάρρου καὶ Ἀριστοτέλης Δεληγιάννης.

ΑΙ ΕΥΧΑΙ ΤΩΝ ΕΠΙΣΗΜΩΝ

Ἀνάκτορα Ἀθηνῶν

Κύριον Κούτραν

Πρόεδρον Διδασκαλικῆς Ὁμοσπονδίας Ἑλλάδος — Ξενοφῶντος 15α Ἐνταῦθα

Λίαν συγκεκινημένος εὐχαριστῶ ὑμᾶς ἐγκαρδίως διὰ τὰς καλὰς σας εὐχὰς ἐπὶ ταῖς ἑορταῖς τῶν Χριστουγέννων καὶ τοῦ Νέου Ἔτους καὶ δι' ὑμῶν ἅπαντα μέλη Ὁμοσπονδίας.

ΠΑΥΛΟΣ Β.

*

Κύριον Κούτραν

Πρόεδρον Διδ. Ὁμ)δίας—Ἐνταῦθα

Εὐχαριστοῦντες ἀντευχόμεθα πᾶν ἀγαθόν.

† Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος

ΔΩΡΟΘΕΟΣ

*

Κύριον Κούτραν

Πρόεδρον Διδασκαλικῆς Ὁμοσπονδίας Ἑλλάδος — Ξενοφῶντος 15α Ἐνταῦθα

Εὐχαριστῶ θερμῶς δι' εὐχάς.

Κ. ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ

Πρόεδρος Κυβερνήσεως

*

Διδ)κὴν Ὁμοσπονδίαν — Ἐνταῦθα

Εὐχαριστῶ θερμῶς δι' εὐχάς σας καὶ ἀντεύχομαι ὑγείαν καὶ εὐτυχίαν.

Κ. Γ. ΡΟΔΟΠΟΥΛΟΣ

Πρόεδρος τῆς Βουλῆς τῶν Ἑλλήνων

*

Κύριον Κούτραν

Πρόεδρον Διδασκαλικῆς Ὁμοσπονδίας Ἑλλάδος — Ξενοφῶντος 15α Ἐνταῦθα

Ὑμᾶς προσωπικῶς καὶ δι' ὑμῶν ἅπαντα ἀγαπητὰ μέλη φίλης Ὁμοσπονδίας σας εὐχαριστῶ ὁλοψύχως δι' εὐχάς σας. Σᾶς ἀντεύχομαι πανευτυχὲς τὸ Νέον Ἔτος.

ΣΟΦΟΚΛΗΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ

Ἀρχηγὸς Φιλελευθέρων

*

Κύριον Κούτραν

Πρόεδρον Διδασκαλικῆς Ὁμοσπονδίας Ἑλλάδος — Ξενοφῶντος 15α Ἐνταῦθα

Ἐγκαρδίους εὐχάς.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ

Ἀρχηγὸς Φιλελευθέρων

*

Κύριον Κούτραν

Πρόεδρον Διδασκαλικῆς Ὁμοσπονδίας Ἑλλάδος — Ἀθήνας

Εὐχαριστῶν εὔχομαι δι' ὑμᾶς καὶ ἅπαντα μέλη μὲ ὑγείαν καὶ εὐτυχίαν τὸν καινούργιο χρόνο.

Σ. ΠΑΠΑΠΟΛΙΤΗΣ

*

Ὁμοσπονδίαν Λειτουργῶν Στοιχειώδους Ἐκπαιδεύσεως Ἐνταῦθα

Ἐγκαρδίους εὐχὰς διὰ τὸ Νέον Ἔτος εἰς ἅπαντας τοὺς λειτουργοὺς τῆς Στοιχειώδους Ἐκπαιδεύσεως.

ΚΩΝ. ΚΑΛΛΙΑΣ

Βουλευτὴς